

514
DEN GROEYENDEN
LIERSCHEN BLOM-HOF

♣ Beplant met veele jonghe Eycken.

Inhoudende schoone vermaeckelijcke ende sticht-
Liedeken / ghestelt op verscheide nieuwe-hopsen
tot vermaeck der Jonckheyt.

Te samen versiert ende ghepluckt by den altijt vloeyende Netho tot Lier

DOOR

CORNELIS DE BIE.

LD 19

T'ANTWERPEN,

By Jacob Mesens / op de Lombaerde beele / inder
gulden Bijbel / Anno 1650.

Aende W

DEN G

DE
(n
me
soo

cer
der menschen gr
m eenighe ken
voorts oock een

TOE-GHE-EYGHENT

Aende Wijt-vermaerde ende Const-rijcke
Gulde ghenacmt

DEN GROEYENDEN BOOM
TOT LIER.

DE vernuft-baerende , ende Loff-rijcke Rym-const words
(naer het segghen vanden gheleerden Poëet Horatius)
meer gheacht ende gheweerdeert als eenigh ander werck,
soo wanneer yemandt ghevonden heeft eenen goeden Moe-
cenas. Ick bevinde daghelycks dat in het verborghen hert-
der menschen ghemeynelyck een bedeckte en aendrijvende begeerte is,
om eenighe kennis en wetenschap te hebben vande naeckwaerheyt
voorts oock eenen weet-lievenden sin, besonder tot nieuwen ende aenlo-
ken.

dinghen, die hun sij toe-lachende, dienende tot behulp van het
verstant. VVærom veel smaek-lustighe Poëten door lust en gheneghent-
heydt groote neerstigheyt doen om seld-saeme dinghen te oversien ende
om naer te volghen de Edel beschryff-pen van Poësis, oock om naer te
boetsen haere Wercken, ende door neerstighe beschrijvinghe altydt versch
voor ooghen te houden: op datse vanden snel-Windighen tijdt niet en
souden in het graff van verghetentheydt toeghestoten worden. Soo hebbe
ick dan (beminden Leser) naer mijn cleyn vermoghende verstant ghe-
racht dese Const te beschrijven, dat ter oorsaecke om datse bestandi-
gher en raster soude blijven in openbaer kennis by de nieuW-groeyende
aencomelinghen, oock om sin meer ghewisheydt en volcomentheydt te
houden. Daerom hebbe ick (tot-vermaeck ende door versoek van vele
NieuW-lustighe Rym-beminders) my verstout dese mijn consteloose ghe-
dichten aen V.L. te verthoonen: Maer al ist datse niet Letter-condigh
naer den Poësiehen siel sijn luydende, sult my believen van mijn verme-
tentheydt (hier in ghebruyckt) te ontschuldighen: Maer ick hope dat
dese

dese niet en su-
onder het dack
telden Nijdt:
vanden hooch-
Groeyenden
Lasteraers) va-
heb door dit lo-
ick my soo lan-
dan (Goet-W
ende voorstaen
sterckt ben de
hebbende dat
Romeynen, d
het kost van
bereenden E
vers, soude d

dese niet en sullen besichticht worden vande ghene die sijn schuylen
onder het dack vanden mismaecten Erebus Vader vanden afgemer-
telden Nijdt: Al hoe wel dat mijn ghemoet ghepaeyt wordt vande cracht
vanden hoch-beroemden Mœccenas, te weten de Edele Gulde den
Groeyenden Boom. Verhopende door sijne crachten (in vreesse van
Lasteraers) van dese beschermt te worden. VVær door aenghelockt sijnde
heb door dit lonstigh gheluck, het selve laten ten voorschijn comen, want
ick my soo langh: door vrees als wel vermoghende gehouden heb. Hope
dan (Goet-Willighe Lesers) gheWapent te worden door de beschermers
ende voorstaenders van den Wijt-vermaerden Eycke, midis ick ver-
sterckt ben door de wetentschap van sijne crachten. VVant ghelesen
hebbende dat den Eycke certijds in sulken Weerde wert ghehouden by de
Romeynen, dat soo Wanneer eenighe victorie vercreghen wordt, soo wert
het kost vanden verwinde omringht met het groene Loof vanden Hoch-
beroemden Eycken Boom, oock naer het segghen van sommighe schry-
vers, soude de herte cnotse van Hercules ghemaeckt sijn gheWeest van

Edel houdt der selver, verslaghende daer mede alle fenijnighe beesten;
hope oock (Const-lievenden Leser) met dese weynighe verstandeloofse
Redenen alle fenijnighe tonghen te overwinnen, dit boecxken verach-
tende, overdenckende dit spreekwoordt:

Den mensch die wort veracht,
Meer voorspoet hy verwacht.

Hope dan dat V.L. niet en sult plucken onrijpe vruchten uyt desen Blom-
hoff, tot schande vanden Aucteur, maer in danck nemen, oversien heb-
bende mynen cleyn-vermoghenden Ryjm, goet-jonstigheydt, ende goet-
Willigheydt. Des ick desen Blom-hoff aen V.L. op-offer, ende bidde den
eewighen oorspronck van alle Wetenschappe, Den oorsaecker van alle
volcomentheydt, dat hy u behoeden wil van allen tegenspoet, en gheve
langhduerighe welvaert, geluck en saligheydt. Blyve hier mede

V. L. Dienst-willighen ende altyt verplichten Dienaer

CORNELIS DE BIE.

Den

Singht nu
Latt m
Be-Croon
En leyt haer
Oft bringht
De mij d
Want die s
Die bringht
En soo u dit
De Blomh
Van weel
W tot es

Den Drucker tot den goet-willighen Leser.

Singht nu ghy Liersche Jenght die lust hebt om te singen/
Latt met den soeten tijt den blijden gheest ontspringhen.
De Croontuliefhet goest/pluicht eenen Blommen-Crans,
Ey leyt haer meghesangh sielverenghding aen den danck:
Oft brenght haer met vermaerk in Floras soete gont
De minde soete min sal u haer gonst beloven/
Want die sijn Nymph verjengt met seker soet vermaerk/
Die brenght sterck licht te weegh sijn voorgehenomen satek/
Ey soo u dit bevalt / soo hoop icht uwer seken
Den Blomhof metter tijt met Blomkens te vermaeken/
Van weelderley roulen / al een tot uwen dienst/
W tot een soet verenght / sy my tot cleyne wienst.

V.L.Dienst-Willighen ende toe-gheneghen Dienaer
Iacob Mesens.

SONNET

Ter eeren den seer Const-Lievenden Cornelis de Bie.

Is't dat Pegasus oyt met sijnen snellen Voet
 Hypoerens Fonteyn op Parnas ded' ontspringhen,
 Wiens Water i' leven gheeft aen Pallas voesterlinghen
 En koestert inden gheest een const-lievend' ghemoot.
 Wat Honich was Nectar sal dan in overvloed
 Vys' isoe Helicon ons niet dit Bieken-bringhen?
 K'hoor sijn Musa alreed' in't Liers Blomhofken singhen
 Aen wie Apollo gheeft tot loon den Lauwei-beet.
 Soylsten hier is stoff Arachues huighenoten
 Scherpt nu u bische tongh hier dient Fenijn ghesloten
 Spouwt uyt: teghen de Bie stels Wat ghy cont ten thoon
 Sijn loffbaer Musa sal u lichter sacht niet achten,
 Maer als een Wacker Bie tot des const oeff'ningh trachten
 Dit Werck dat croont sijn selff het is sijn eyghen loon.

H. DE POOTER.

t' Dor wordt groeyende.

Cor
 Die h
 Ra
 Wa
 Die o
 Hier i
 Te
 VV
 De Bi
 Wac
 So
 V H
 VVae
 On G
 VV
 Van
 Die g
 Door
 ch
 VV

Ter Eeren den Autheur Cornelis de Bie.

Comt Lierſche-Nymphen, comt Naiden wilt u ſpoeyen
Die hier u vvoorwaerts houwt, aen onſe Neerſche vloeyen.
Ras voeght u by Malkaer vlecht eenen lauvver-hoet
Waer med' men den Peer het hadſt omringhen moet.
Die ons door ſijn gheſangh en vel verſierde dichten
Hier in ons Lierſche pleyen ons herten comt verlichten.
Te recht moegh ghy De Bie van ons vel ſijn ghenaeemt
VVant uyven naem dedet van bien vel betaemt
De Bie ons houingh gheeft van blomkens uyt gheſoghen?
Wac med' lyt tot profit dan t'huys-vvaert comt ghevloghen.
Soo doet ghy inſghelickx ghy brengh ons voor de hant
V hoopigh-vloeyich dicht verſiert door u verſtant
Vvaer uyt een ieder een can ſcheppen ſijn vermaecken
Om ſijnen droeven gheeft de droefheyt te doen ſtaecken.
VVant d'edel Rhetorijck ghemengelt met den ſanck
Van eene ſoete ſtem en haeren vveder-clanck
Die ghy ons alle bevd' hier brengh ten voorchijn t'samen
Door t'rederijck vervolgh int dichten ſonder blamen.
Gheeft voetsel aen ons ſiel, en blijſchap in ons hert
Vvaer van u prijs en eer alijt ghegheven vvert.

H. CORNELIS RAES Priester.

Ick Raes naer Doucht

Tot den Autheur.

IDOERWERDT GROEY ENDE.
 reekt, fleur, en knaecht u herdt, ô noynt verlaeyde *Nijdt*
 oet al t'gheen dat ghy vult, vervvoedt, ja berst van spijt,
 fterft u maghet rompt aen u verstoorde sinnen
 heticaen siet ghy nimmermeer vervvinnen
 ant schoon ghy (door *Mars* vvoedt) de *Const* tracht te verlaen
 n vvaer het moghelijk, jemant haer aff ded' gaen
 echt uyt t'is noch om niet, doet ghy maer een vermoeyen
 ander in groot ghetal vveder in conste groeyen
 is soo't met *Pylos* vvas, berooft haer eenen cop
 eringh de *Lieds* baer't daer seven ander op.
 echt als de oude slagh vligghert sy door den doren
 ntfanght een nieuwe huyt voor die sy heeft verloren,
 n sien vvy't heden niet hoe selfs de jeucht haer stelt
 verich inde beent de pen tot dichten velt,
 n brenghen aenden dach naer *Pallas* soete zeden
 ieuve boecken, vvel ghestelt vol vvel ghebonden reden
E B I E vereert dit vverck aen *Aethis* in sijn jeucht
 n schoon ghy dat benijdt, *Lier* isser med' verheucht.

I O R I S B E R C K M A N S.

Lust Brecht Rust.

Ter eeren
weerd

DEN G R

N dese

Ons we

Ghe

Hoe

Den Loff van d'e

En noch veel ma

In het 'smensch

En met haer o

LOF-DICHT

Ter eeren de Wijt-vermaerde ende Roem- weerdighe Gulde diemen noemt DEN GROEYENDEN BOOM TOT LIER.

N dese tijden schijnt, de spreuck van veele Iaeren
Ons wederom als-nu een nieuwe vreught te baeren,
Ghelijck wy heden sien als-nu claerlijck betoont
Hoe de geswinghde *Faem* nu *Lier* met loff becroont.
Den Loff van d'edel Pen weet aerdigh voort te bringhen,
En noch veel maeren meer die uyt haer trompen dringhen,
In het 'smenschen vernuft veel vremde dinghen saeyt,
En met haer oude tongh seer constigh die verfraeyt.

Ghe

Ghelijck sy ons uyt-belt uyt de Schrifftuersche schriften,
Alwaer 't vervreert verstandt sijn voedtsel comt uyt siften,
Hoe dat door *Indith* is *Holophernes* overmant,
En hoe sijn levens vonck door haer is uyt-ghebrant.
Die met sijn eyghen schaers hem't leven heeft ontnomen,
Soo dat sijn trotich hoeft geen graf en cost becomen,
Want eerst door sijn bedrijf, menigh de doot betract
Van volck werdte uyt gheput menighe schoone Stadt.
Alvaer twist, haer, en nijdt, eerst werden opghetoghen,
Alvaer den Peys, en Vre, en een-dracht vvas vervloghen.
De straf doorreef de aerdt met crijgh en swaere pest:
Die daer in plaes van rust, met onrust vvert ghemest.
Door *Holophernes* maer ghestort vverden dees quaelen
Die eene suyver vrouvv ten lesten quam betaelen:
Een *Indith* haest verdreef dees straf-baerende schaer,
Om dat het hoeft met twist te vast verbonden vvaer.

Voor

Voorwaer die
al vinden oft ic
Een *Indith* hie
Een broederl
Dat noodt en sal
Soo lanck de do
Voorwaer gr
Seer Ionstigh
Bevrijden comt
En door de liefc
V broederlij
Van eenen ka
Een broederlijc
Alwaer de rede
Een Gulde d
Maer daer de

Voorwaer die opendoet de schadt-kist vande seden
al vinden oft ick niet sal raecken aende reden.

Een *Judith* hier verthoont in dees *Brabantſche oogh*,
Een broederlijk verbont die haer cracht ſtelt om hooch.
Dat noodt en ſal de deught vanden *Eyck* laten crocken
Soo lanck de doot haer pijn noch niet heeft uytghetrocken.

Voorwaer groeyende ſchaer, mijn Mede-broeders al
Seer lonſtigh iſt gheluck dat u noot laeten ſal,
Bevrijden comt dees *Guld'* van alle laſteringhen
En door de liefde ſoeckt den tweedracht om te bringhen.

V broederlijke eer, als haer de doot verdort
Van eenen kant, terſtont van dander groene wort
Een broederlijke liefd' daer yder leeft in vreden
Alwaer de reden plaets comt gheven aende reden.
Een *Gulde* daer noot twiſt ofte oneer gheſchiedt
Maer daer de waere deught het ſelve ſtraf verbiedt.

Alwaer

Alwaer den Peys, en Vred', r'Gheloof en Conincks wetten
Dees Gulde-broeders al in haere plaetsen setten:

Alwaer den nijdt door-wroeght met slanghen om het hoofd
Gheen plaetse vinden can, maer wort daer heel verdooft:

Alwaer de Lied' des *Guld*: van laster comt bevrijden

Want die sijn tongh niet toomt moet dese kamer mijden:

Ist eenigh deftigh man die binnen *Lyra* leeft

Die saeyen wilt Fenijn voor dese Gulde beeft.

Voor dees beschermers al. Noot spin en can ghenieten

Haer plaetse om Fenijn op dit groen loof te gieten.

Want dese die den wegh van *Iudith* inne-gaen

Hier met haer vijants schaers haer vijant neder-slaen.

Siet maer een clappers tongh die niet en can verswijghen

Dan ieder vuylen schoon soeckt in haer macht te krijghen,

Soo haest sy yemant quetst, niet wel en wort onthaelt

Wort ramisch door sijn tongh: met de suer doot betaelt.

Maer

Maer door stil

Die tongh: die

Groeyt nu

Tot Sinte G

Die voorderen

Die sal de suyve

Die rust on

Daerom bes

ullen met red

Gheokuleert

Om soo doc

Met haer so

oont meer en

nde omgort n

De faem den

Die ghenoecc

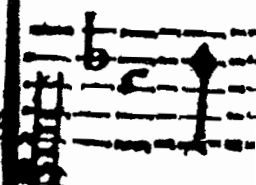
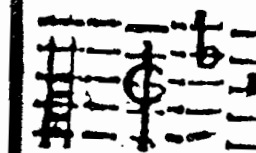
en Maer door stilswijghentheydt verwinnen sy verheven
Die tongh : die haer Fenijn heeft uyt den mont ghedreven.
Groeyt nu in liefde t'saem en uwen toevlucht neemt
Tot Sinte *Gommer*, dan den twist van ons vervremt
Die voorderen het werck van dese Guld' verheven
Die sal de suyver deught noch meerder eere gheven
Die rust onder haer dack, die wort met Lof ghespijst
Daerom beschermt dees wel, als u den *Eedt* vereyft
ullen met redens toom al *Martij* geyle klippen
Gheokuleert met list) uyt alle rechten slippen,
Om soo door dit bedrijf te comen tot de vreucht
Met haer soo recht vervolgh, door den loon vande deught
oont meer en meer t'gheloof aende deught comt vast stricken
nde omgort met lof die op ons lanck quam micken.
De saem den Eyck beschrijft, want niet een mensch soo dof
Die ghenoech prijsen can sijnen vermaerden lof.

Leest

Leest dan *Pegasi* tocht, wilt nu den Eyck be'sproeyen
Op dat zymagh altijt in alle eeuwen groeyen.
Bemince broeders al ! sijn deughden nu vercont
Galmt uyt sijn groote cracht ende te saem bemont
Soo sal u naer dees eer, t'gheluck met tackxkens croonen
Van Eeckels en Olijff, u weerdich hoeft verschoonen
Tot dat u siel het hert sal roepen tot de haer
Dus nemt dit saem in danck voor eenen Nieuwen Jaer.

CORNELIS DE BIE

Waerheyde haert wijdt.

Op

Als Ph
Dand
hebben h
De Musen

HET EERSTE DEEL.

Nieuw-Liedeken/

Op de Wyse : Och en waer ick noyt gheboren, &c.

A ls Phæbus inde Lenten	Daer Pegasus bloept
Wand' Nymphē wert besocht	En wort besproent
Hebben haer Instrumenten	Van't Heliconsche bocht.
De Musen daer ghebrocht.	

Den Groeyenden

Ops / Pallas, en Aurora,
 Die vlochten heel verheucht/
 Een Epcken crans met Flora
 Met blijfchap ende vreucht/
 Ende tot spijt
 Van haet en rijt/
 Verbreyden syne deught.

Van die in liefde groepen
 Cryght Mars nu zenen schroom/
 Om dat sy comen hoepen
 Men twist med' d'ens toom/
 Want al syn macht/
 Lept nu versmacht/
 Onder den Epcken boom.

Hoozt nu de Nymphen singhen
 Menden Parnassi voet/
 En Epcken taccken bzinghen
 Door die hem eer aendoet/
 Pallas nu leeft/
 Bellona heeft/
 En verliest haeren moet.
 Princen wilt u dan pooghen
 Tot Godt die't al besiet/
 Met syn alsiende ooghen
 Al wat op d'aerdt gheschiet/
 Nu verheucht/
 En groept in deucht
 Doet dat 't gheloof ghebiet.

¶ ¶ ¶ ¶ ¶

Die uit

Stemm

Nieuw-Liedeken/

Stemme : Al hebben de Princen haeren wensch, &c.

Als 't Hof der Goden vergadert was/
Dat Hypomenes sou loopen ras/
Heeft hem by Iuno verstout
En d'p Appels creegh van goudt.

Met Athalanta syn leven waecht/
Daer d'wereldt haer meer als deught behaeght/
Want soo d'appels 't belt wierp in
Gheschiedt terstont synen sin.

In 't ghemoet dit iemandt overlept/
Vinden sal ghelijck hier wordt ghesept/
Wat den Mensch wordt licht berooft
Die wellust vooz deught gheloost.

Den Groeyenden

Doet open de kist van u ghedacht/
Ondersoeckt den sin die ghy verpacht/
Aen 'werelts schyn die upt geckt
Ieder die sy tot haer treckt.

Als sy u wat geeft noch niet ghemeyn/
Hoort naer haer stem/ loopt tot ondeughts byen/
En seer licht den prijs verspelt/
Voor de deughtd u voor-ghestelt.

Comter eenigh ondeughtd voor den dagh/
Niemen sonder sond' niet hoozen magh/
T'ghene dat gheschreven staet
Daer toe treckt strack u ghelaet.

Ontboeyt u ghemoet/ den gheest vermaecht/
Wandelt inden Hoff daermen deughtd raecht/
Blommen pluckt en groene crupt
Mer de deughtd oncer upsluyt.

D naer

Lierschen Blom-hoff.

D naer t'Liersche Hoff te saemen spoept/
Waer den claeren Neth' by d'Epcken bloept/
Waer dooz Sinte Gommers stoff
De aerdt een Fonteyne gaff.

Maer dooz Sinte Gommer edel Velt/
Den Epck t'leven kreegh eerst neerghevelt/
Die een slangh trock upt den mont
Van een kindt / en bleef ghesont.

Princen, die wilt boeden uwten lust/
En den swaeren gheest eens wordt gheblust/
Comt dan hier sonder verduyt
En groept in liefde althijt.

F I N I S.

D naer

B 3

Dieck-

Den Gloeyenden

Nieuw-Litdeken/

Op de Wyse : Nuis et agreable , &c.

Comt singhe Jeughden// u verlusticht hier/
En scheyt eens vreughden// inden Hoff van Hier/
Maer wilt niet bluchten// tot een pders spyt
D'onrijpe vruchten// door haet ende nydt.

Veele Boeten// die heer syn ver sprept
Die niet en weten// de ghelegghentheyt/
Hoe't dox werdt groepende// siet desen Hoff
Seer aerdigh bloepende// beschryft den loff.

Siet nu Diana // met vreughdt comt hier by
Ops en Rosana // met veel melody/
Sy plucken geurich// en rieckende crupt/
Ialemum treurigh// sluyten sy daer upt.

Hoo.

Lierschen Blom-hoff.

Hooft nu Auterpe,, seer soet singhen daer/
Op de Lupd' Herpe// van Apollo klaer/
By Nethe stroomen// waer de Saters al
Gept-goetigh comen// in het Liersche dal.

Daer Oepchen groepen// sietmen lustigh de
Naiaden spoepen// met t'scetbletigh bee/
De Nymphen springhen// uyt haer malsche lig
Arinblechtigh singhen // hooft wat vzeught daer is.

Daer Blommen bzechten// maeckten eenen dans/
Ende sp. blochten// eenen groenen Crans/
Die nu Rethorica,, te saemen bint
Dooz-wzoght van Laura,, met een groene lint.

De Eendzachs vrienden// berdoemen den haet/
Die socht t'ontbinden// veel twist ende quaet/
Comen besetten// dit groen repne landt
Met tel lennetten,, en Eckels beplant.

Den Groeyenden

Princken verheben// die wilt vorden wel
 D'hang-righ leven// met soet snaeren spel/
 Wilt nydt versaecken// en in't Liersche Hoff/
 Comt u vermaecken// tot Godts meerder loff.

Nieuw-Liedeken/

Alwaer een Bruyloft is, gheschieden groote vreughden.
 Maer d'ongheregelt heyt is schuldt van veel ondeughden.

Op de stemme Laet Sion al u suchen, &c.

Als

A
 S
 Daer
 Ope
 Alwa
 Met
 Maer
 Sp
 Dan
 En v
 Dan
 Wan
 Was
 Met
 De
 Beg
 Te su

Als ick my ginck bermaken/
 Soo quam ick te gheraken
 Daer ick veel blyſchap ſagh/
 Op eenen hermis dagh/
 Alwaer die Boeren ſtaken/
 Met haer gheſchildert blagh/
 Daer rinck om het ghelagh.

Sp waeren vol van ſchroffen/
 Van ſchieten en van bzoſſen/
 En werden ſoo gheſtout
 Van't neus treckende mout/
 Want Claes upt de dyp boſſen
 Was dien dagh ghetrouwt/
 Met Stijntjen in het wout.

Den Bruſgom wel beſneden/
 Begoft eerſt upt te treden/
 Te ſinghen overlupt

Tot loſſ van ſijne Bruijt/
 Die ſoo ſchoon was van leden/
 Dat mer een bieſe cluyt
 Haest ſoude ſpelen upt.

Sp hielen op van ſchransen/
 En begonſten te danſen
 Dooz aende deur op't ſtraet/
 En ſonghen ſonder maet/
 Onder twee Epcken Cransen/
 Alwaer dat niet miſſtaet
 Hoe ergh dat daer gaet.

Dooz alle dees ghemuchten
 'Tſchee 'thert upt lijf te vluchten
 Van Grietjen met den bult/
 Die ſoo frap was ghehalt/
 Ghelijckmen can beduchten
 'Thoost ſcheen met wint gebult

En jongh als een die bruyt.

PRINCE.

Men siet het nugheden/

Dat al de Wonckers seuen

Daer Bachus wort ghehoert/

Daermen raestende tiert/

Daermē niet spreekt vā treuren

• Cleven onghemaniert

Wordt soo naer d'hal ghestiert.

F I N I S.

Nieuw-Liedeken/

Tot alle Sangh-beminnende Maeghden.

Op de Wyse : L'autre jour dedans Paris, &c.

Gestigh en rijckbaere jeught
 Nu Pomona vol van deught/
 Comt met Ceres vruchten/
 Om daer door de suchten
 De grāschap/ en wellusts vreugt
 Met vlyt te vruchten.

Met het groē en reuchbar crupt
 Dat van alle cant upt spruyp/
 Goud'-blommen en Jennetten/
 Violieren en Filetten/
 Ruicht Daphne niter aerden upt
 Op't hooft comt setten.

Comt

G Co

Wp

Die

Dere

En t

Te

Gt

Con

Wil

Tot

U

Dg

Lierschen Brom-hoff.

II

g Comt Maeghden acndē Henx-
tebron,

By Phoebum ende Amphion/
Die daer nu roest syn snaeren.
Verciert met groen: blaed'ren,
En by den rycken Helicon
Te saemen paeren.

Ghy soer/en up gemunte schaer
Comt hier altemael een-paer/
Wilt nu u maeghde-palmen
Tot loff van Musa schalmen/

Verbzept Timotheus snager/
Siemen hoort galmen.

PRINCE.

Ghy pronck-peprels cleyn en
groot/

Beglozi-rijcht nu Floras schoot/
Comt nu den nijd berdyden
Wilt my u jonst toeschryven/
Sal uwe slabe totter doot
Dienstwilligh blijven.

F A N S.

Liedeken op den aenkomenden Winter.

Stemme :

Dē Chiabotte, (oft) Hoe lanck o wreeden Godt der min, &c.

Bech-gorpkens met u Nymphjens blucht/
Want het gheboomt verliest nu syne vrucht/

Den

Den Groeyenden

Den grÿsen tijdt opent den d'acpboom koutwt/
 En al't ghebozmt in d'aerde stoutwt/
 Want Boreas begint te rasen
 En scheert het groen en comt af-blasen.

Den soeten hof seer mals gheloost
 Wort nu van synen wesen aert berooft/
 De claere Tethis, bevrozen bliet
 Men al de voghels den sangh verbiedt/
 Worden van reghen overwonnen
 Seer dick bevrozen en gheronnen.

Lust-loosen van spoept na de hel/
 Met u Siringa want u bingers spel/
 En wordt nu niet meer ghehoort op-recht
 Loept nu by Mulciber booz knecht/
 Want nu de kouw begint te nyppen/
 Men hoort den krekel niet meer pyppen.

Lierschen Blom-hoff.

13

De Son verdooft ende onciert
Van glans/ nu haere koets niet meer en stiert/
Waer med' sp ons goudt-geeligh bestraelt
Oreadis schaer nederdaelt/
Den Rhecus is met druck beladen
Doozt rhyen vande Epcke blaeden.

Den Triton van Neptun spiet-wijs/
Vol water biggelen nu ghestolt in ijs/
De Honich-rycke Wie niet meer bekomt/
Den smitschen geur van het gheblomt/
En can niet meer smeeben daer bupten
Zoo lanck de Lent niet siet ontsupten."

PRINCE.

Princen hoogh ende leegh van macht/
Mensiet nu eens de wonderbaere cracht
Van Godt den Heer/ die vooz 's menschen nader

De

kan

Den Groeyenden

Can gheben syn wensch op een uer/
Maet ons van hem met loff bekroonen
Ende altyt veel eer bethoonen.

Liedeken/

Door de grūse Winters plaeghen,
Verdooft wort Cæres groene vrucht,
En doot den gulden Phæbi waeghen,
Schept den mensch een nieuw ghenucht.

Op de Stemme: Adieu beauté si charmente & si rare.

DEn dooren borst neer sijght/ En leste bonnis krijght Van d'aencomende Lent/ Deor syn innigh tement. Nu nijdich hem beschimt	Boor d'aerde crachteloos/ Die sy meer open vllint/ En Titans gulde roos/ Beglinstert en beglinit.
--	--

En
W
E
M
S
i

De
E
E
E
E

Ma

Lierschen Blom-hoff.

Du Phœbus nederdaelt
En Thetis hoost bestraelt/
Het kleyn ghebeckr ghediert
Eghebladert wout doozswiert
Bequickt in weder leeft
En langhs Zephiri pleyn
Weer sichten ende sweeft.
Maer Narcissi fonteyn
Siet wat natuer haer geeft.

Siet hoe Flora bozduert
Haer mantel / ende buert
Met Cloris in haer hof
Een Epcken boom tot lof
Der Groepende alhier
Want wonder dooz den Heer
En haer Patroons bestier

Tdor wert groeyende meer
By Netha binnen Lier.

Den soeten doun bestickt
Pomonas kleedt en licht
Auroor verjaecht seer fel/
Morphei drooms ghequel
Diaen haer stricken set/
Silvi de honden stilt/
Rosaen op 'tspoor wel let
Betrippelt van het wilt/
En spannen t'saem haer net.

De Nymphen conlich-rjck
Die croonen algheljck
Parnassi ghulden hoost
Met tackrkens groen gheloost
Apollo roert syn Luyt

En

En Musa soetsens singht
 Godt Pan met syne sluyt
 Ghekloben boetich springht
 Allen de bzeught comt upt.

PRINCE.

De heel Naiadens schaer
 Die singht met boschap daer

Onder het groen gheboomt
 Alwaer Pegasus stroomt
 Paris breecht allen twist
 Blichten wy nu een crans
 (Want vze den druck nu sijn)
 Laet maechen eenen dans
 Sluyt droefheyt inde kist.

† † † †.

Ver

L

En

V.

St

VI

Ae

Da

In

Da

Da

En

Vermaendicht tot alle Ghehoude.

1)

Die aenvallich wilt verslaghen
 't Gebroetsel vanden Zoylist,
 En de crachten wilt verjaghen
 Vanden afgekeurden twist,
 Sult met soetheyt die verwinnen
 Vant dat ghy plaets geven wilt
 Aen stilswijgentheyt, u sinnen,
 De tweedracht wort alsdan vernilt.
 In't tegendeel sietmen gebeuren
 Daer veel vrienden sijn ghenoot,
 Dat den twist daer na sal speuren
 Ende haer fenijn verstroyt,

Ver

Daer een Bruyloft word gehouden,
 Daermen danst, eet ende drinckt,
 Door oneerlyck aenschouwen
 De siel onwetende versinckt.
 Daer Venus wort opgetoghen
 En yder een met schimp betaelt,
 Veel ghesworen en gheloghen
 Een-ygelyck x ghebreck verhaelt.
 D'een die spreeckt, van veel te storpen
 Met een teughsjen dat hun krenckt,
 Met een reys haer siel verwerpen,
 Vantmen niet eens op Godt denckt.

C

D'ander

D'ander comt hem wel beroemen
 Van syn quaet hy heeft ghedaen,
 En haer eyghen siel verdoemen
 Met dees Weghen in te gaen.
 Onnuten cout, onnutte woorden
 Die het beste daer van spreekt,
 Al het geen dat niet behoorden
 Daer toe meest het herte treckt.
 Siet dick wils in voller feesten
 Den eenen tot een anders spijt
 VVilt genoemt syn daer den meesten
 VVaer gebaert wort haet en nijdt,
 Siet maer aen de stomme dieren,
 Aenden hont en cat voor eerst
 Hoe sy onder tafel tieren,

Om een brocxken van de feest;
 VVort iemant te naer gesproecken
 Dat hem niet veel schayen can,
 Sal terstont worden gevroken
 Dick wils door den thiensten man,
 VVilt iemant uyt vrintschap comen
 Onverdient wort daer vermoort,
 VVort van't leven soo benomen
 Eer hy eerst syn woorden hoort:
 Maer als Fortuyn begint te draeyen,
 Den moorder stoot met haeren voet
 Moet syn selfs met suchten pacyen
 En denckt niet op't vergoten bloet,
 Begint syn clacht te laten hooren
 En syn straffe haest verbaelt

En
 Hee
 Voo
 Sule
 Da
 Die
 VVa
 In k
 Sier
 Van
 VVo
 Die
 De j
 Van
 VVil

Lierschen Blomhoff.

19

Een denckt niet eens Wat hy te voren
Heeft ghedaen, dat wort betaelt.

Voorwaer niet beter can toe wenten

Sulcken dingen grof en groot,

Dan vergiftighe Serpentes

Die maikanderen bijten doot:

Vant als 't manneken senynen

In het giftich Wyfken stort

Siermēstracx dat 't hoeft met pynen

Van't Wyfken afgebeten wort.

Vonder saeck sietmen gebeuren

Die om't quaet de beest bethoont

De jong daer na dē buyck verscheurē

Van haer Moer, en wort geloont.

VVilt u spieg'len aende beesten

Ghehoude Vrouwen ende Mans,

Als ghy gaet naer Bruyloft feesten,

Ofi met blijdschap tot den dans

Dat gy noot laet weedracht bringen

Haer verderffelyck senyn

Laet noot in u herte dringhen

Vilt met maeten vrolyck syn

Laet noot uyt uwen mont hooren

Eenich woort dat iemant raecte

Daer hem iemant in can stooren,

Vaer door wort syn eer gekraecht.

VVilt geen sonden dan ontbinden,

Schoudt die wel, u siele spijst

Sult daer na oock seker vinden

Dat u siel als dan vereyscht.

Waerheyt baert Nijdt.

Vermaen-Dicht tot alle Iongh-mans.

Ionghmans die in Venus klip-
pen, -
Sijt ver stelt, en schier verdrinckt,
Maeckt dat gy haer sie t'ontslippen
Eer dat ghy ten grond-waert sinckt.
Malle woorden, malle sinnen
Maecken dat worden ghe-rockt
Veel allenden, daer van binnen
Liefde door Cupido stockt.
Die niet weten, de secreten
Vande liefde, wat sy is,
Haer aes eten, en bekreten,

Loopen sonder laefenis.
Die u sinnen, laet van binnen
Draeyen als een spinne-Wiel,
Door het minnen, om te winnen
t' Hert van uwe tweede siel,
Minne-trecksjens, minne-vrucht-
jens
Minne-spel, minne-vreucht
Minne-geckskens, minne-suchtjens,
Mins gequel, is gheene deught.
Minne-woorden, minne-voncxkens,
Die de Ionghmans storten uyt,

Met

M
O
D
S
E
A
D
E
D
E
D
H
D
D

Lierschen Blom-hoff.

21

Met veel soete minne-lonckskens,
Om te hebben eene Bruyt.

Die in d'eerste liefde sticken,
Soet dunckt haer de minne feest:

En veel quellingen op quicken

Als te laet is claegen meest,

Die soo menich Lieken siughen

En met dansen u vermaeckt,

Die u tot veel oneer bringhen,

En de ziel in onrust raeckt.

s, Daer met spelen, hier met bancken

Het vlees veele sonden stort

s, Door de valsche minne-rancken

DickWils een Maeght bedroghen

et Wordt.

Sietmen 't niet dickWils geschieden

Daermen danst, daer rijst veel quaet,

Daerom wilt dees plaetsen vlieden,

VVan't het dochters seer misstaet.

Die met veel onnutte zeden

Loopen in het duyvels-Wiel,

AenWie, sy door oncuysche reden

Eylaes! vercoopen haere ziel.

VVilt ghy Ionghmans u begeven

Tot het HouWelyckx ghebodt

Siet dat ghy eerst weet te leven

En met gheene Maeghden spot.

Heeft u Godt den Heer geschapen

Tot het HouWelyckx voor beldt

VVilt daer uyt geen ondeught rapen

Vant Godt heeft het ingesteldt.
 Jonghmans die Zijt vol onlusten
 En Wordt van u lief verdruckt,
 Comt in desen Hoff wat rusten
 En de beste blokken pluckt.

Vant de min is als een plaester
 Die u brenght in veel verdriet,
 Is een geyle ramp vergaertster
 Laet u dan verblinden niet.

Wacrhedyt baert Nijdt.

HET

HET TWEEDE DEEL.

In-houdende verscheyde Mey-Liedekens.

*Die sijn volnoegingh heeft, in dit cort-jaerich leven,
Die en sal nimmermeer de ruste dan begeven.*

It.

Nieuw Liedeken/

Op de wyse : Lestmael als de gulde Son, &c.

Die met lust sijn schupl-plactg houdt/
In het wout/
Wordt naer wensch van rust besloten/
En sozgheloos daer Schapkens houdt/
Ende stouwt/
Wordt met beel vzeughden overgoten.

C 4

Die

T

Die vande min trecht syn ghedacht/
Ende tracht/
Hem aende eenicheydt te vinden/
Haest smacken sal de groote kracht/
Ende macht/
Vande rust/ die daer is te vinden.

Godt die yet al gheschapen heeft/
Watter leeft/
En al wat datmen oock can wenschen
•Tghevogel dat daer bliecht en sweeft/
Godt ons gheeft/
En dat tot voetsel vande menschen.

Die Geythens die seer wit gheharrt/
En ghebaert
Haer voetsel wecken in de weyden:
Die dertel springhen inden aerd!

Lierschen Blom-hof.

25

En ghepaert/

Daer wil mijn Lammers by gaen leyden.

PRINCE.

Ich gaen eens sien / ick ben in pijn/

Oste mijn/

Schaepsens inde klaver velden/

Noch t'samen daer al by een sijn/

Wende pleyn/

Ghelyck ick met Aurora telden.

F F D F S.

En

Mer-

Mey-Liedeken/

Op de stemme : O Heyders al loetjens en sonder ghetier, &c.

Wanneer dat Cæres haer groene cleet uytspreept/

En over d'aerde leyt/

Worlt Eolus verdooft/

En Boreas berooft

Van synen wesens aert/

Die ons veel sorghen baert/

Die't menschen rust met syn ghehuyl besmaert.

Pictura nogh bracht een vrucht op het pinceel/

Met haer aerdigh pinceel/

Die soo naer conste leeft/

Als ons de aerde geeft/

Want siet hoe wonderbaer/

Wat den al gheber daer/

Schept voor de menschen nootdrift op een Jaer.

De

Lierschen Blom-hoff.

27

De velden / en weyden / mei groene ghewas /
Dant lanch ghehaerde gras :
Die locken al ghediert /
Dat dooz de Bosschen swiert /
Op 'r dicht doozvlochten hout /
Maer coel belommert wout
Seer wit bepeirelt ende nat bedouwt :

Den mensch die dooz Zephyri soeten mint /
Sine vercoelingh vint /
Sal smorghens vroegh opstaen
Om naer de Nacht te gaen /
Daer't wilt leyt stil en spelt /
Blyst inde Nacht verstelt
Denckt eens wat zeucht dat ons Natuer uptelt.

PRINCE.

Den Wijngaert seer lieffelijck die staet en bloept /
Al watmen siet het groept /

De

Den Groeyenden

De aerde moept door naept/
 Door ploeght ende besaemt/
 Door desen sorten tijdt/
 O mensch u nu verblijdt/
 En siet dat god in liefde groepdt althijt.

FINIS.

Eer dat de claere son had' haeren ronden loop,
 Ghelijck de vlogghe pen seer rijpelijk uyt beldt,
 Soo was het altemael ghestelt in eenen hoop,
 Oft : *Chaos* , naer het schrift van *Naso* wijt vermelt.
 Soo is door Godt alleen , door sijne wonder cracht,
 Gheschapen son , en maen , vier , loecht , water en aert,
 Van slijck ghemaect den mensch onsloten dagh en nacht
 Tot voedsel van ons al , als de Schriftuer verclaert.

My

Siet
 Door
 en bes
 ende si
 doort
 die w
 Den
 Dilt n
 Den k
 Laet d
 Siet h
 Den E

Mey-Liedeken/

Stemme; Amynte de quy la beaute, &c.

Siet den Dryades blooten kop
 Dozt vande groene Tenten
 Du besproept niet wasbaer sop
 Ende spannen haer Tenten/
 Doozt nu den soeten vogels treck
 Die wordt ghedrongen upt den
 beck.

Den Mepis nu in synen fleur
 Wilt met Lyæus dzincken
 Den houden dozt die is nu drur
 Laet den droeben moet sincken/
 Siet hoe dat bloept dē laurierier
 Den Eycken boomen Violier.

Siet hoe dat mozt d'edel Ieunet
 Bp haere rhye dichters
 In eer ende staet gheset
 Van haet en nijt bedichters
 Vande Ongheleerde ghenamit
 Die blijven uyx lonsten versaemt
 Du mozt verweckt den Nach-
 tegael

Vande ghebrichte Laura
 Dyt syn schoon en groene sael
 Dooz de blomrycke Aura
 Om daer-dooz d'overgroate
 deucht/

T.

Den Groeyenden

Te mellen inde ~~M~~ische vzeucht

PRINCE.

Amarillis comt u nu spoect

Met phillis om te singhen

Onder den Epcken die nu groept

Wilt nu seer vzolghck springhen

Comt herders hier te saem te be

En singht hoe T'Dor groeyend

w ert.

F F F S.

Liedeken/

Op de Stemme: Schoon van leden,, hups van seden, &c.

Schoone Flora // klaer Aurora vanden dach

Die de wittc Diaen verjaeght

Enaen Cloris ende Floris met verdzack

Ghy altijd seer wel hebt behaeght.

Die haer naer Napos doet met rust

Wiltigh singhen // om te crighen

De gheen het herte lust.

r. Ghe

Lierschen Blom-hoff.

31

Te ghediert siet loopen // daer met hoopen lustighdant
En vzaetende inde weyden leydt
Men hoorst rassen // trompen blasen om het wildt/
Te besprezen met behendigheyt/
De voghels sweven dooz de Hoeght
By de Napeen ,, schoon van leen
Soecken haere water voeght.

PRINCE.

Met een moesel // by syn poesel Coridon
Siet en spelt aenden claeren Nethæ stroom
En Philander ,, met Leander dooz de son/
Syn belommert onder den Eycken boom
Haer schaphens syn in het groen ghewas
By haer spoeden // om te boeden
Haer het groen gheclabert gras.

¶ ¶ ¶ ¶.

¶ ¶ ¶

be

Den Groeyenden

Wey-Liedeken/

Op de Wyſe : Phylis ne veut tu pas &c.

Als Aftas ſluyten ſou de gryſe winters daghen
Soo heeft begonſt // Poëſis te onthechten
De edel Conſt:
Verſpreet in Opis rijke landt/

Croon

Lierschen Blom-hoff.

Croon-dzaeghster van't verstand
Heeft den Nijde verslaghen
Wat dooz Momi claghen
En besouft niet schant.

Pallas seer reden-rijck begonst veel sanck te dichten
Op Phaebus Luyt/ alwaer Siringa quam
Met haere luyt/
Alwaer tersont de bryeght ontsloot
Dande Nymphen kleyn en groor/
Die het groen besichten
Om een krans te blichten
Dooz Poësis loot.

PRINCE.

Liefde bereyft nu bryeght ende verjaeght de fuchten/
Met schant beblecht // den afgunstighen Nijc
Met haer bedeckt.

Den Groegeniden

In deughden/ met vreughden nu groept
 Ende te saemen spoept!
 Maer Palladis vruchten
 Ende met ghevruchten/
 Waere Const besproept.

Nieuw-Mey-Liedeken/

Mopfus sit in het groen met Cælia verheught,
 Om door medoogentheyte te comen tot sijn vreught.

Stemme : La Chiabotte.

A Enhoort het Nachtegaels gheschep
 Myn lieffte! om dat den bestraelden Mey
 Ons als nu locht naer ghene groene pleyn/
 Alwaer Coel daervrigh de boomen syn/
 Ende waer seer veel heyls upbraccht

Wat

Lierschen Blom-koff.

35

Dat ons te samen hier blij-herlich maccht/
Comt Celia want den sin daer naer haecht.

Gheen Schilder sou met syn pinceel
Optmaelen dit groen aertsche pzeel/
Siet maer de haeskens tusschen den bzem
Leeuwerckers / Musschen met een soete stem/
Koeckkoecken / Erters / en platneuse dier/
Hoppen / Koetaerts / Hammen / den Stier/
Springhen en schreumen met een groot ghetier.

PRINCE.

Al het ghediert heeft synen wil/
Laet ons dan oock liefste soet ende stil
Dermeyen by de claer Napeen krupck/
Onder de groen Pomonas hupck/
Die sy voor ons jonstich heeft ont-gerijck
Ghelyck het aenden Mep nu blyckt
Widersoetste Lief van my niet wijckt.

2

Dicun.

Dat

Nieuw-Mey-Liedeken/

Liefde baert rust,, als wort gheblust,, den hertens lust.

Stemme: Bien que tout veoir ma peine, &c.

O Smaeck-lustighe Laura,
S'rael-rycke Aura,
Die d'aerdt doorszpielt/
En aerlich Cloris heeft verciert
Met Mals en reuckbaer cruyt/
E'ghene dooz ons medelycken
uptspruyt/
En boben d'aerde swielt.

De clepne Biekenz sweben/
De blommen beben
Dooz't coel gheblaes

'ge vogelt doozfliggert het gras/
Syn aes soecht Supd' en West/
Dooz het gracgh ghekip inden
clepnen nest/
Dooz weest het groen ghemas.
d'Napeen en Naiaden.
Dus wad d'ich baden
Inde claer bliet/
Tusschen t'lanck haerich rouwe
riet/
Daer wracksaet toornig selhept

In

In Lethes diepen bloet verbor-
ghen leyt/

Elck een naer blindſchap ſiet.

PRINCE.

Maet ons den Nijdt bevechten
En vzeucht upt-rechten/

Den Bepſ verlencht/

Daer deucht niet ghenucht wort
ghemenght/

Roept Numa, wiens Wet :

Heeft Roomen in ruſt ende vrede
gheset/

Die ſp ons mede vzeught.

¶ I I I I.

Den Mey die comt den menſch tot veel ghenucht verwecken,
Maer groote liberteyt hem can tot ſonden trecken.

Ghelegentheyd maeckt roof, dē dranck brenght groot geſchil
t'Peert los, en ongetoomt, dat loopt al waer het wil.

t'ls inde groene Lent , t'begint ſeer vroegh te daeghen,

Men ſiet niet veel meer naer Godts dienacrs woorden vraghen.
de lonckheyd loopt ten dans, mē tiert, mē ſwiert, mē braeck,
Worden van joncks af aen ſoo letter- wijs ghemaect.

Nieuw-Mey-Liedeken/

Vrijst u jeuchrighe oor ghy leer-gierighe jeught,
 Opent den Bloembhof eens de oorsaeck van veel vreught,
 Allen syn Mays ghesangh den droeven gheest verlicht
 VWant daer Venus yvat malt vvoordt door de deught gesticht.

Op de Wyse : Ballette Africa, &c.

Ghelijck Adoon den blucht nam/
 Door het schaer-tandighe swijngs nae-spozen/
 Om wie Venus haer seer gram
 Quetsten inden witten Roosen-dozen.
 Soo oock dunckt aen mi/
 Ach dat ick als sy
 Ben tot een ongheluck ghebozen.

Echo

Echo! suster vande locht/
Die naer mijne dzoerbe stem comt taelen/
Als ick by u myn rust soecht
Weenden met my berghen ende daelen/
Liefde bynght in pijn/
Die van haer lief syn/
Schoone Nymph wilt my met jonst bestraelen.

Den Wep veele bynght med' bynght/
Als den mensch eens heeft syn rust ghevonden/
Het crupt upt Ops boesem dzinght/
Wie can Godts milthept ghenoech bemonden/
Den mensch rust ontbrecht/
Als de Liefde geckt/
Dacr't herte wordt van min gheschonden.

Titan upt-spant sijne hupck/
De water-aders claerelyck stroomen/

Den Groeyenden

En by Nethus water-crupck/
 Groepende staen al de geebe boomen/
 Marfyas soet spelt/
 Diana oock telt/
 Waer honden ind' jacht sonder schroomen.

De silbere Maen op staet/
 Men siet t'wilt door't dillen heel verswacken/
 En vroegh inden daegheraet/
 Comt van son Jongh door de dichte tacken/
 Comt dan naer de jacht/
 En het hert bewacht/
 Speurt het naer met u losse bracken.

PRINCE.

Die maer eens gheloghen heeft
 De sotte en valsche Venus borsten/
 Die sy aen haer Minnaers gheeft

moet

Lierschen Blom-hof.

41

Moet althijt knabbelen sorgen kosten/
Soe dat de flouw' Min/
N ioster vanden sin/
Waest doet de eerste liefde roesten.

Nieuw-Liedeken/

Den bloeden minnaer wordt van wanhop : overspronghen
Als liefde in het hert met onrust is ghedronghen,
VVant door sijn bleecke vrees, en swaeren achterducht
Vervveekt vvordt tot veel quaet en doodelyck ghesucht.

Stemme : Phylis vous scauez bien que ie suis vostre amant.

Woon-draechter bande deught/
Die in't coel-davrich wout/
Beglanst mrt heyl en dreught/
D soete woon-plaets hout/

W 5

Be.

ret

Den Groeyenden

Beseelt uwen wil met ongebonden rusten/
 Den sin bespringt den gheest met veel gewenste lusten.

O wispeltuerigh kindt/
 Seer onversaest en stout/
 Een die my weder mindt/
 Dooz u my teghen-hout/
 De machteloose breez / dooz u soeghbuldigh tieren/
 Die den ghetoombden wil comt tot begeerten stieren.

O doobe eenighepdt
 Ooghloos sonder ghetreur/
 Gheest my de soetighepdt/
 Van uwe rechte speur/
 Maeckt soethepdt's cabel los die in u leyt verborghen/
 Dat ick hergieten magh al mijn verstopde soeghen.

Hert-winster van mijn siel
 Onthoopt eens u ghedacht/

Op wie mijn sin soo viel
 Eer ick u lyden bracht/
 Hepr-knouwt toch u ghemaect / toetst de onstelde sinnen/
 Eer my de doot geringh roept in haer kolcken binnen.

PRINCE.

Liefste u niet ontselt/
 Dwinght Liefde doort ghesucht/
 Haer sterckhepdt en ghewelt
 Staecht uwen achter-ducht/
 Want d'aenstaende gheluck begint nu te ontfleken/
 De sackel van haer jonst verlaet u swaer ghebraken.

¶ ¶ ¶ ¶ S.

Staet

e lusten.

en/
 ieren.

orghen/
 ghen.

Op

STaet ! Leser, weynigh stil, en hoort na *Nasos* segghen,
 Die in sijn selde boeck heeft ons willen uyt-legghen,
 Hoe dat *Hiagus* soen : *Marsyas* was verblindt,
 Als hy *Minaruas* fluyt tot *Phabi* trots en spijt
 Ghevonden had op straet, waer door verdreel veel forghen,
 Maer wist niet t'ongheluck dat daer in was verborghen,
 Nochtans woud' boven al verheffen 't vingerspel,
 Maer door de oordeels cracht verloor sijn Saters vel.
 'Tis als't met *Midas* was, rijck ende bot gheboren,
 Die door sijn vonnis creegh twee langhe Esels ooren,
 Wiens vonnis d'eere gaf aen *Pans* verworpen fluyt;
 Ende uyt bottigheyt verfoeyden *Phabi* Luyt.
 Hoe veel en yntmer niet die hun selven verheffen
 En willen ieder een in consten overtreffen,

Ver-

Lierschen Blomhoff.

Verbreyden haeren naem, beroemen hunne macht
En ieder wie het sy van haer wordts stedts veracht.
Die prijst sijn eyghen werck een ander sal uyt-gecken,
Beter *Marsyas* huylt souw' men hem over-trecken,
Den vyandt vande Const, den onwetenden is
Want daer spel wordts ghehoort, comt niet sijn groetenis.
Hoe veel en sietmer niet met Esels ooren loopen
Die aende werelt een cap voor haer tonghe coopen,
Die haere bottigheydt nu setten op den toogh,
En sien een ieder een, een splinter in haer ooggh,
Hoe menigh bot ghesel, die geeren wordts ghepresen,
En wordts van achter na met vingers soo ghewesen,
Dadalus die niet en woud' sijn Vaders leer verstaen,
Werdt door de heete strael van *Titan* neer gheslaen.

Ver-

Ber

Berispers, clappers, en lanterens vol ghebreken,
Waer in dat qulijck is een keerffe in ontsteken,
Sullen door hooverdij, berispen en versmaen,
En beter weendt hun een geel sots-cap aen ghedaen;
Want is't const van Schilderij van wel door-trocken leden
Van haer word licht veracht door vuyl en botte reden
Soo datmen oghelijcks fiet, niet eenen in sijn pracht,
Voor d'ander wijcken wil, moet beter sijn gheacht.

F I N I S.

VVaerheyt baert Nijde.

HET

HET DERDE DEEL.

Verciert met aenghename Minne-Liedekens.

Minne-Clacht Refereyn-Wijs.

*Daer't herte is van min gheraeckt**Daer vordt seer groot verdriet ghesmaeckt.*

Clacht-Liedeken/

stemme: O! Nederlandt idoon, (oft) Noch weet ick een Casteel.

Als wordt de Ziel bedauwt
 Met bonckpens van het minnen/
 Dan wordt het hert benauwt
 Door veel onruste sinnen/
 En saept in syn ghemoet/
 Veel druck en teghenspoet/
 En sich selfs veel onrust aendoet.

Heck

Nijde

IET

Heeft my het ongheluck tot sijne slaef vercoren,
Soo ben ick dan in een quade planeet gheboren:
Belchaeven can ick niet hier door mijn droef gedacht
Met reden van gedult, maer mengel met veel clacht,
Mijne gevreesde tongh bedeckt met duysent suchten
En can door mijn ellent dees seyten niet ontvluchten,
In mijn litmatch, schijnt, staet mijne clacht geschroeft
Door medelijden van mijn tonge seer bedroeft:
De ooghen nat bevrant en connen't niet verdraghen
Soo dat de handen haer door medelijden vaghen,
T'heel lichaem is onstelt, gedurich klopt het hert
Om dat het niet en weet de oorsaek van dees smert;
Liefde het hert verwint, om dat het is bestreken
Met den steen der begheert, dat eene maeght doet breken;

R
H

Die

Die daer den sleutel heeft van mijn gesucht alleen
En wilt niet open doen Regente van't gheween,
Rust-breeckster van mijn sin, stief-moeder van mijn vreughden
Het stallight van mijn hert, beletster van mijn deughden
Waer door ick quam in pijn, vvaer door ick wert verkocht
Verhalen moet ick, hoe't verdriet my heeft besocht.

2.

O Manckx ghenoodt ick was
Dan Venus / doozeen wichtjen
Dat daer seer wel te pag
Speelden met een cleyn schichtjen
Soo my in't droomen dacht
Dooz Morphæi soete cracht
Waer dat ick diep lagh in versmacht.

Die

E

Het

Het droomen is bedrogh soo seytmen alle daghen
Om datse vinden niet dat sy voor ooghen saghen,
Ick heb het wel beooght, ick heb het wel bespiet
Want soo ick droomden eens, bevin, dat't soo geschiet
My dochte eens dat ick moest alle genucht genieten
Want ick een tafel sagh met lusten overgieten
De jonst en het geluck die dienden my daer veur
Maer r'ongeluck eylaes! my wachten aen de deur
W'aer van ick niet en wist, *Venus* die quam my geven
Haer borsten, en soo't scheen, my schenckten een nieuw leven
Cupido heeft my daer met eenen schicht geraeckt
W'aer van ick eerst daer naer hebbe de pijn gesmaeckt.
Ick sagh op t tafel staen van alderley gerechten
En achter naer hoor ick *Fortuyn* en *Jonste* vechten,
Eylaes! he. scheen dat daer verscheen *louis* paleys

Alwaer ick kreegh terstent na mijnen wil en eys
Den nijt ende Fortuyn die spanden flux te saemen
Wacrom Ionst en geluck terstont de vluchte naemen,
Waer door ick quam in pijn, waer door ick wert vercocht
Verhaelen sal ick hoe't verdriet my heeft besocht.

3.

Nier dat ick was ontwaecht
Begonst ick te verschroomen
Want ick voelden gheraecht
Mijn hert na dese droomen
Met de min vol ghesucht
Tot een die vooz my blucht
Ende baert my veel onghenucht.

Voorwaer in desen droom veel vreught ende genuchten
In't eerst quaemen my by, en deden droefheyt vluchten,

Alwaer na mijn gepeys ick veel vreught vernam
Ia dat den hemel self by ons vol blijfchap quam,
Daer na draeyden Fortuyn die ons quam heel bekommeren
Die daer met het verdriet ons tafel quam belommeren.
Den droom heeft my geleert, want eerst soo ick quam, daer
Mijn liefste sat en songh, 't geluck my gunstigh waer
En gaf my soete loos, dat ick haer scheen te crigen
Ten leste door een tongh moeste de liefde swijgen
Maeckten my *Sisiphus*, veel schimpen ick genoodt
En sy onnoosel daer genades deur toefloot
Die stont in mijn gedacht, geest in mijne oogen
Die groeyden in mijn hert die quam den nijdt verdroogen
Vyt blaest de fackel nu van haer rechtveerdigheyt
En sluyt het koffer vast van haer bermhertigheyt.
Mijnen gebonden wil besouft met druck van binnen.

Herschil

Herschildert, en hersluyt haer s. echmoedighen sinnen
 Waer door ick quam in pijn, waer door ick werdt vercocht
 Verhaelen sal ick hoe't verdriet my heeft besocht.

4.

⊙ ! liefde vol ghequel
 Vol druckelycke pijn
 ⊙ ! suer en bitter spel
 ⊙ ! schotels vol scnynen
 Die ick in't droomen sagh
 Als ick nu eten magh
 ⊙ ! dier / hert en bitter ghelagh.

Clacch ick mijn lief mijn quael, aenschouw ick haer met oogen
 Sy en wilt naer haer slaef tot weder jonst niet poogen
 Mijn pijn, mijn bange lucht, mijn diep-door-kuaeghde smert

Beproeft ende wijft uyt den toetssteen van mijn hert
Mijn liefde die ick voel beneffens mine quaelen
Waer t datse *Fama* wift, een yder sou verhaelen
Cupido heeft my met een schicht van gout geraeckt
Mijn lief van't loot gequetst, vlucht, daer mijn hert naer haeckt
Welck dat gedurichlijk van liefde wordt geschonden
Als werdt het cleyn kint van *Atamas* verslonden.
Adieu dan sotte min, dool-hoff vol ongeluck
Een helle vol ellent, een kuyl vol pijn en druck
Die d'affgematte hert comt vol swaer sorghen hechten
Den halffdooden sin met haet en *Nijt* bevechten
Adieu dan liefste lief mijn soetste tooverers
Adieu schult van mijn pijn Adieu straffe meesters.

5.

Als heeft de bleêcke hant
Vande schzael doodt ontbonden
Mijn levens sprocken bandt
En my naer t'graff ghesonden
Liefste pepst dan op my
Ende denckt niet dat ghy
Van desen wegh sult slaghen by

Den *Sphera* vanden sin, van mijn beroertenissen
Die moet ick regen danck, onwilligh willigh missen
Sy wiens schoonheyt heeft berooft mijn ruste stil
Maeckt strafheys cnoope los en daer med' bint den wil.
Ick die dees claere son langhen tijt heb bestreden.
Hout nu cylaes! den toom van mijn geregeltheden

E 4

For-

ickt

Als

Samen-ghesangh

Die eene maecht schant vleck't met afbreuck van haer eer
En blijft noynt onghestraft ten lesten vanden Heer.

Op de stemme : Eenen Ioncker eel gheboren, &c.

Ionckman.

Schoon lief wanneer salt eens
wesen.

Dat ghy die u slaeye is/

Dan syn pynen sult genesen/

Oft sult lesen syn bonnig:

Want u verstant mijne sinnen

Doet van binne (dooz u schoent)

Branden/en ghy my niet loont.

E 5

Doch

Dochter.

Jonghman. A riagē en suchten
 En u duchten is om niet
 Wacht u eer dat ick sal bluchten
 D onghenuchten en verdziet
 Ghy moet voor my een ander
 kiezen.

En my verliesen / u hier blust.
 Want het houden my niet lust.

Ionckman.

Wilt ghy my nu soo sien sterbē
 En doen erben vele smert
 Iffer dan geen troost te werben
 Noch dooz kerbē comt mijn hert
 Dooz pijn / verdwyn toont my n
 ghelaet.

En laet my ontboden nu
 Het bejosen hert van u.

Dochter

Ik en heb Hymeneus banden
 Met Veneris handen niet
 D doen binden / en doen bhanden
 Tot my / dooz het mings verdziet
 Wilt u woorden soo niet cleeden
 Met veel eedē valsche vermaeckt
 Want de waerheyt die is naeckt.

Ionckman.

Ich ben als een Salamander
 Dee althdt brandt in het vier /
 Wilt ghy kiezen dan een ander
 Soo verdwyn tot aschen schier
 Stoozt u niet / hoozt my eens spre-
 ken /

Wilt niet zoeken op my pet
 D arme slabe eens aen siet.

Doch-

Lierschen Blom-hoff.

43

Dochter.

Moeteen dochter haer dan
boeghen.

Maer dē sin van een Jonckman!
Dat is teghen mijn vernoeghen.
Ick en houwe daer niet van
Gaet/en waecht/sult wel een vin-
den.

En ont binden uwen bant
Vanden heeten minnen vrant.
Jonckman.

Wilt mp: die mp hebt bestreden
Eens aanspreken/ en aenhoozt:
Ik'en mepn u niet/ maer t'is redē
Dat in'een Jonckman soo niet
moozdt.

Met veel schimp/ en weder seggē
Te legghen mp upt u ghemocht

Ende veel onrust'aendoet.

Dochter.

Ghy sijt volle loose treken
Die daer steken inden sin/
Ick weet wel/ghy sult noch spre-
ken.

Deet ghebzeken naer dres min
Daerom ghy en sult dooz u ghee-
ken.

Moet bedecken mijn ghedaght
Soo en wort ick niet u gelacht.

Jonckman.

Joff vrou wil u p excuseren
D verneren eens tot u p
Want t'is allen mijn begheeren
Niemand mp behaeght als ghy
Wat isser looser inde bossen

Als

Als de bossen / maar als ick
 Loopen dick wils inden strick
 Dochter.

Ick en wil u niet meer hooren
 Op sloozen in u ghesegh
 Wilt een ander lief-nac-spozen

'Tis tijdt ick moet van u wegh
 Daerom en wilt niet meer comen
 Want gheen goet vernemen sult
 Die minnen naem met schandte
 verbult.

F I D I S.

Minne-Liedeken/

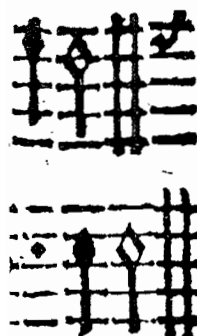
Tusschen Cæledon en Amarillis.

Stemme : Siet Iudas comt ghegaen , &c.

Dee

Wegh
comen
ien sult
schandt

Hoe

Lierschen Blom-hoff.

Cædon.

Hoe lanck sal ick noch syn
In dese sware pijn
Dooz dien graeghen schicht
Van het onbluchbaer wicht
Lief mp niet vlucht
Eerst hoozt myn ghesucht
Anders terstondt de blecke boot
Maelt mp in haeren boot.

Amarillis.

Swijght hier van Cædon
Want nu de gulde son
Verliest haer straelen siet
Ick magh hier toeben niet
mijn lammers woest
Wachten aende boest
Ick moet gaestouwe naar de stal
Licht ons haest laten sal.

Cædon.

Anst-ghreester van mijn hert
Menschout eens myne smert
Met u beglanste oogh
Dooz u my nederbaogh
Soe lanck ghy leeft
Phæbus niet heeft
Aen u / Want daer u wesen is
En comt geen duysternis.

Amarillis.

Ick bid u sijt gherust
Want mp dit niet en lust
Verlozen heb een ree
Van mijn ghebolde bee
D togh wech spoept
En doet gheen moept
Ghy aen mp nu de son toeschijnt
Wi

Wie niet eens stien en blyft.

Cædon.

Can dan mijn clachte niet
 Verwinnen dat verdriet
 Om dat ghy staedich wijcht

Dan mij / als het nu blyckt

Soo seggh ick u.

Schoon lief adien

Ich gaë naer t'graf o clære son

Beclaeght dan Cædon.

F I N I S.

Minne-Liedeken /

Een minnaer troosteloos die steeds gaet onghemint

Hoort hy niet uae wanhop alle verdriet verwinnt.

Tusschen Camillus en Nympha,

Op de Wyse Och waer mijn borse eens wel versien; (oft)
 (Divin luyect des mes Langueurs) &c.

Camillus.

Schoon lief niet langher mijnen sin
 Ghetoont can houden dooz Veneris min

ai

Lierschen Blom-hoff.

Die mijne siel dooz rijst met bitter-smer.
En verscheurt mijn hert
'ken can't verswighen niet
Al ist de schaemte my sulckx verbleet
Want ick wordt bespronghen
Ende ghedwonghen
Van Cupido siecht!

Nympha.

Worcht u jonck hert om my dooz-kerst
Dooz my alleen veel swaere suchten erst
Daeydt uwen druck / ghy hebt in u ghedaet
Daer ick oock na tracht
D ooghen dooz my soo niet blindt.
Laet swereldt / soo ben ick oock ghesindt
Laet seker u sinnen.
D selfs verwinnen
Want t' hert niet en mindt:

Camil-

Den Groeyenden
Camillus.

Wat weder-spraek is dit / ick bree
De doot af-snijden sal mijns levens pees
Want dat ghy u vertreckt upt' smerels hof
Ick verdwyn als stoff
Ghy wunnist my hier stil
En aen mijn smerdt / boepdt den ghewensden wil
E'sal my u haest blycken
Hoe ick sal wycken
Dooz dese gril.

Nympha.

Ten syn gheen grillen dalmen ey
E'gheen / daer saligh wordt med' de ziel ghesp
Den wil heeft myn sin als nu ontknoopt
En naet de deught loopt.
Godts woonplaets aenstoet draeght
Dande kloekste wordt daghelycx gebzaeght

See

Lierschen Blom-hoff.

49

Soo wil my begheuen
In rust te leven
Daer myn hert na jaecht.

Camillus.

Hoe dweept ghy / o Goddelijck heyl
Mijn siels pereel die met mijn sinnen speelt
Mijn banghe sucht als yser aen magneet
Wint ghy aen veel leet
Mijn yhu u toch beweeght
Mijn traenen eens door medelijden vreegh
Wilt mijn lyden enden
Mij niet wegh seynen
D tot spraeck verleeht.

Nympha.

Mijn ghedacht pynicht alreest
Ick ben te jonck / swijgh en verclachte niet
Ghy haestert mijn ghemet / en overmunt

†

Thera

Soo myn

Den Groeyenden

Overborghen verstant.
 Die woorden toch bedeckt
 Want dit noot comen tot goet effecte
 Noot Jonckman syn ooghen;
 Daer my quam pooghen
 Met my niet en geckt.

Camillus.

Een sinneloos dier blind en stom
 Sout syn / die niet pluckten de schoonste blom
 Dyt een hoff / als't hem ghebeuren mocht
 De selve niet en brocht/
 Liefste u schoon ghelaet
 In mijn siel gheet en ghewortelt staet
 Wederjont en leven
 Wilt aen my gheben
 Tot troost en baet.

Nym-

Lierschen Blom-hoff.

71

Nympha.

Verblint toch eens u sot ghepeps
Want nopit en sal ghebruzen uwen eps
Dept niet u jaeren met sucht in twee
Dat om my alleen
Want hoe de swacke liefde eer
Beghint / hoe sp daer na groept meer en meer
Wilt u dan met lusten
Stellen in rusten
En comt niet meer meer.

Camillus.

O meerde siel my toch verlicht
Want ghy sijt / wiens helglansich ghesicht
Is als een son / en maeghdelycke spraek
Is mijn siels vermaeck:
Sijt daer mijn hert naer haecht
Met achterdencken toch niet en raepbaecht

f 2

Sijt

Nym-

Den Groeyenden
 Sijt u slaef ghenadigh
 Welck ghestadigh
 Dien dienster maecht.

FFIIIS.

POEMA.

Wat flouw en slechte min, den sin in't herte dringht
 Vlt'ghelt alleen den mensch, tot sijn begheerte bringht
 Een lenckman sonder ghelt, die ergens soeckt te vrijen
 Recht luttel uyt, om dat hy moet den Rijcken mijen.
 Hoe veel en sijnder niet die door een vuyle min
 Een meesten deel om t'ghelt, berooven iemants sin
 Ieder een doet sijn best, en haeren dienst beloven
 Tot dat voor hun om t'ghelt een dore wort gheschoven.

Brenght

Br
 BA
 E
 R
 D
 T
 N
 Y
 D
 H

Wrenght ghelt, en siet dat ghy u borsse lustigh speckt
Als ghy maer gheleuen hebt, hier ghelt dan voor u spreekt
Men gast die heeft een bors, en laet sijn schijven krielen
Zoockt, smoort, schinckt, vicht en drinct, sijt eenē siel der sielen
Den sin verwinen sult van eene teere maeght
Hot laeffenis van u pijn, als ghy een borsse draeght
Zoot sal een gierich mensch een Rijcke maeghet krijghen
Mer dat hy maer en spreekt den milden doet hem wijghen
Daerom die vreckich sijt soeckt al die gheen ghy wilt
Hot wettelijcken echt, altijd u bors verblift.

FINIS.

Nieuw

Nieuw-Liedeken/

Die hebben wilt een vrouw,, moet gheen bedroch ontrijghen
In liefde sijn ghetrouw,, sijn vveder paert sal crijghen.

Stemme : Ras op ghy Susters vijf en vier, &c.

O Blanck^e wanneer Pomona sou/ Haer groene cleet upt spreiden End dat de gulde son wou	Haer helle koets bereyden Soo lach Cupido vast en sliep En de Fortuyn nip by hem riep.
--	---

Op wert terstont van haer
ontwaecht

Dat dooz Venus ghebieden
Heeft mi met synen schicht ghe-
raecht/

Maer dooz men sach gheschieden
Dat mine bloode wees en druck
Beletten mijn ghewenst gheluck.

Beletten mijn begheert alleen
Om by dees maght te raken
Want haer wel sprekentheid
was een/

Dan mijn langhe oorsacken
Den sleutel van het ghenaden
flot/

Staet alleen onder haer gebort.
Diet eens de clepne honingh
Bie/

Ghemoon althijt te sweben
Dooz menich aêrdich blomhoff/
die/

Derneuwen comt haer leven
Want haeren honingh smets en
goet/

Supcht upt het schoonste blom-
ken soet.

Verheucht u nu Brabâsche oogh
Dooz reghen met rivieren
Die soo schoonen belt recht om
hoogh/

Becleedt met fraep manieren
Mer wiens aengenaeme schoont
Ghy nu schoō Lira moet geroōt.
Mijn hert was als eenen arm-
belt/

ghen

den
ien fliep
hem riep
h

Wat een smits haemer raecten
Die t'blinde wicht daer op had
ghestelt/

En een smits daer van maecten
Ter wyl t'minnen pser heel was
Soo blaefden liefde eben ras.

Doo? wie soo haest het minne
bier/

In my begost te woelen
Verginck ick als een keerse schier
Doo? pijn die ick moest voelen
En dat om dese maeght plezant
Die mijne siel heeft overmant.

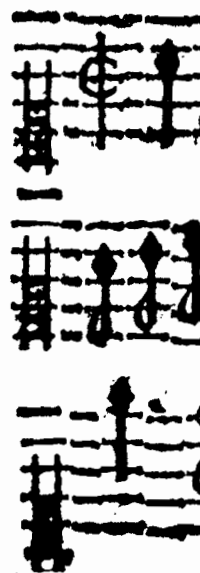
Wilde ick ieders gaen met lust
Als scheen het licht der sonnen
Dreest terstont de græghe onrust
my soo snel begonnen

Te strecken tot dees siels comet
Als het smits pser tot Magnoeet.

○ fraep en hoogh-befaeemde
dencht

Volmaeckthepdt ende seden
○ niet we ende Jonghe jeught
Gheschoeft in haere leden
Constich en wylt beroemt pinceel
Die dese Nymph brocht op t'ron-
neel.

Ist dat beweeghen can u hert
Mijn smeeken en mijn claghen
Vergeet niet mijne groote smert
Want niet meer can verdzaghen
Want u discretie die heeft
Mijnen sin aen u schoont geleeft.
Beclach-

Betacht-Liedeken/

Over de doot van Pyramus en Tisbe.

Stemme : Laet ons besoecken, &c:

Spreek

Sprecht traghe tonghen
 In bedwonghen

Om de doode en doeben sin

Opt-te-nun en van een Tisbe
 Dooz de valsche min

Schrept ende weent

Sucht ende steen

Dooz spiert met d'uck u hert

Jammert ghemiet

Om t'berdozt bliet

De geest berdozt oer dese smert.

Siet Tisbe steruen

Wonden erben

Om Pyramus neergebelt.

Die hem moordadich doode met
 schandelijck ghewelt

Stack t'herte af

En socht sijn graf

Om Tisbe onbeveest

Die oock seer swack

Haer self dooz stack

Heeft haere eegen beul geweest.

Schept ghy noch vrechden

Jonghe jeughden

Inde min / die licht versmaecht

Vlechte sinnen / en dooz liefde

veracht /

Tot Iphis keert / haer lesse leert

Soecht deught van matichepdt

Dat u niet wint

De liefde blindt

Anaxarete schout altydt.

Ghy

Lierschen Blom-hoff.

19

Ghy pdel sinnen
Die wilt winnen
Wil en sin/ en mozt berooft
Van hop/en troost / want sozge-
loos ume eer verdoost/
En sonder raet // seer licht aegaet
T'geen daer naer mozt besuert
Het is eerst wel // en soete spel
Soo lanck als noch de byplost
duert.
Mocht wilt onthouwen

Mang en vrouwen
In teghen deet / met veel quael
Als is de stercke min ghewoelt
in u ghemael
Hertneckich niet // aen haer ver-
biedt/
Thoont umeen oolof by
Want anders sou//dooz byuck en
rou/
Gzoepen in't hert veel raserag.
¶ I D I S.

Item.

reest.

en

acht

iefde

leert

opde

Ghy

Nieuw-Liedeken/

Op de Wyse : O Coridon, &c.

Fortuna

Bl

R

fo

Bl

R

fo

Bl

R

Blijſchap.

Fortuna ſoet die tot my dijn
En geeft het gheen mijn hert bereyft.

Reden.

Fortuna die en gheeft u niet

Als troosteloſe ſorghen en veel jammerlyck verdriecht.

ſorghen.

Een vrouwe is eerst een lichte pack

Zoo lank als noch den ſpel-man ſit op't dack.

Blijſchap.

D bluggen Godt die my becroont

Met ſoo een aenghenamen ſchoont/

Reden.

Maer ſp niet ſraep / berachten ſont

Maer ſiet dat ghy alcht ſeerwel een ſtercke machte bent/

ſorghen.

Spoept u wanneer t'ghelt is vertiert

En u met vlydt terſondt tot ſorghen keert

Blijſchap.

Ick heb mijn vrouwe wonderlyck lieff

Want ſp doet wel haer hups gherief/

Reden.

D vryhepdt die ghy had te veel

Die

Den Groeyenden

Sorghen. Wie sijdt ghydt alleen dooz dit verbonden erffdeel.
Maer blyft eens upt met een blou blom
Met stocken u sal heeten willecom.

P R I N C E.

Blijfschap. Oes Princers is my aenghedaem
Aem-werdt dooz d'onghetonghte saem
Reden. In een Princers soo syt niet by
Dooz haere gaeben die u soo bzenghen tot hooverdy
Siet dat ghy doet naer haeren mensch
Syt altydt ghedachtigh den armen mensch

Sorghen. **A A A A A.**

A

Dee

Tot

Eni

Ghy

Soy

Ghy

Ghy

dere

del

die

det

deel.

Lierschen Blom-hoff.

63

Beclagh-Liedeken

Stemme : Snachs als een ieghelijk was in rusten, &c.

Als lest den hellen glans der sonnen
Begost telichten het aertsche pleyn
Heest Phylomela daer begonnen
Constigh te rooren syn becksken cleyn
Ende Cupido heest seer wel
Ghespelt daer een droef-eyndigh spel
Soo dat mijn rust // dooz ooghengs lust
Ghebroken wert dooz t'drooms ghequel.

Mercurius quam neder-daelen
Het tydingh vanden donder heer
Die brack dooz Phæbi helle straelen
Het ander veel Goddinnen meer

Quaemen naer t'aert upt hemels licht //
 Om te sien t'pel dan dat cleyn wicht
 Wat daer seer stont // aen haer dooz-hout
 Hoe dat de liefde haest verflout.

Hoe dat Venus stil wech raecten
 Van syn lieffe / eersten bemint
 En hoe hy haer dooz list ontschaechten
 Waer naer tot bluchten was ghesint
 Syn trouweloss bestier hem soech
 Ter zee waert in en met haer loech
 Smeet haer terstont // in't sorghens gront
 Waerom sy haeren dyck bemont.

Maer syn nijn lommer witte deuchden
 Mijns maeghdoms bzal verbloeghen toch
 Die aelden uwe boose vreugden
 En voesterden u vals bedroch

Lierschen Blomkoff.

65

De onbedachtsaemheyt in't schael
Van het verdziet haer brocht in quarl
Want was gheplucht // en afgherucht
Haer maeghdoms tack ende verdzucht.

Olympia bleef niet verborghen
Met anert ghevoepdt werde haer ghenucht
Haer hert ghespijs wert met veel sorghen
Ende met vrees ben ppersucht
Maerom de liefde lockten haer
Nas naer den oever bande Zee/
Haer siele wert // besproept niet siert
Virens scheurden schier haer hert.

Sp cost dees liefde niet ontbluchten
Mou sterben inden freschen gront
Want veel pijn ghevoepde suchten
Vrees upt haer aedem loosen insonde

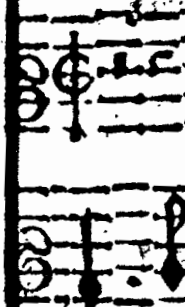
Om dat de min list gherich haer
 Verwon / en hoocht in groot misbaer
 Dooz dit quaet stuck / heeft t'ongheluck
 Men haer ghehoocht veel pijn en druck.

PRINCE.

Hadde Olympia gheen reden
 Princen, te suchten om dit seyt
 Die eerst met soetheyt was bestreden
 Daer naer ghehoocht in swarigheyt
 Daerom was sy van goeden sin
 Te sterben haer Vriendt min
 Mint met verstandt dat niet en strandt
 In u de liefd' en overmandt.

FINIS.

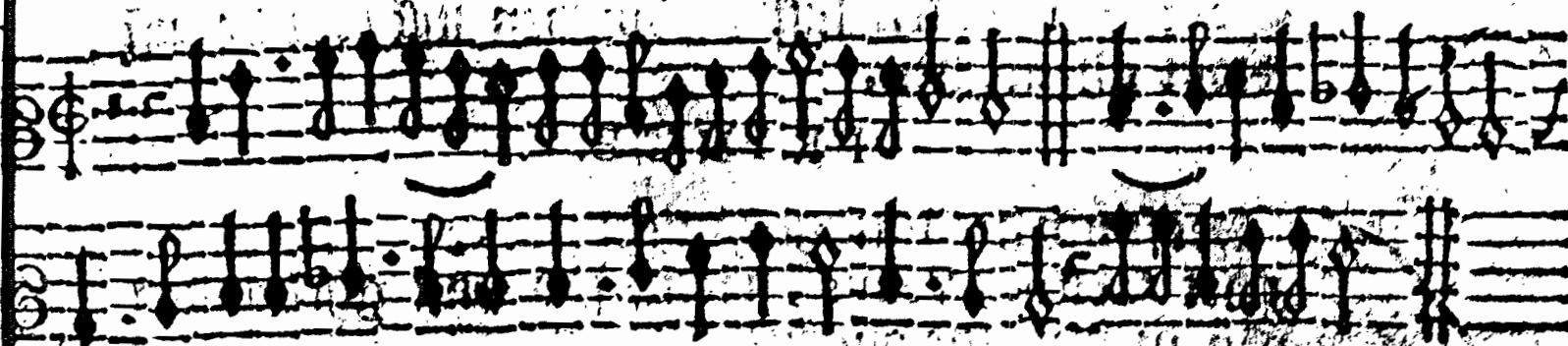
de Wij

Nieuw

Nieuw-Winne-Liedeken/

de Wyse: Le verd, ilest bleumourant couleur beaulte, &c.

Hoe waggelt het ghemoet
 Inne swache schijnt den onstadighen
 Die mijn cracht doet beven/
 En berooft mijn lichaems bloot/
 Door de teere min/die den sin/in't begin
 Had begheven

Den Groeyenden

T'vrij-peppende ghedacht/
 Dat my heere ghentle in brede dwaal-weghen
 Het swaer anchor doot-reghen/
 In groot twyfel-schijl ghetracht/
 Doot den soeten lust / doot den lust / tot de rust
 Doot gheneghen.

P R I N C E.

Heeft my het blugghe wicht
 Het Cestus, Venus, rielt / soo van ghebonden
 En in my ghesonden/
 Synen scherpē slicker schicht
 Liefste van myn hert / van myn hert / salst de sine
 Van myn wonden.

F I N I S.

P A S T

PASTOR ELLER

Est als de blond' *Autor* de dagh keers had ontfleken,
Was *Titer* op ghestaen, vol schalck beleyde treken
Ghinck ligghen in het groen *Pellus* is langhe haer,
Want t' schadelijck seijn met haest verdwenen waer.
Den gheest ende den lust quamen sijn hersens terghen
Soo dat sijn minne-clacht weer galnden uyt de berghen
Songh tot sijn *Amaril*, met veel heyls ende vreught
Ende het heele veldt werdt door sijn stem verheucht.

SECRET

Micuta.

PAST

Nieuw-Liedeken

Tyter tot zijn Amarillis.

Stemme : Schoonder vrouwe ick noyt en vant, &c.

I. Titer.

Is de min in u hert gheschroeft
 O schoonste beld der vrouwen/
 Praep-taelgh lief u niet bedroeft
 D wesen soek ick te aenschouwen
 Roept u jonck / o werste maeght
 Om dat ghy mijn lyden draeght
 D deucht doet my op u betrouwen.

Men sach t' vee door sijn pijp met blijfchap overgieten
 En sijn kudde ghewolt ded' soet gheluyt ghenieten.

Sprongh

Sprongh
 Sijn se
 Waerdo
 En sijne
 Hy v
 End

Lierschen Blom-bess.

71

Sprongh lustigh op en neer, want hy sath inde baen
Sijn schoone *Amaril* blijhertigh comen aen,
Waerdoor sijn vinghers noch de pijp veel stilder raecten
En sijnen mont met smeeck veel soete vleyingh maecken,
Hy voeghden sich by haer, seer stout en onbevreesst
En door sijn fraey ghesangh verheughden haeren gheest.

2. Tytel.

Een willich en vzed' lustigh dier
Laet medooghentheydt bzinghen
In u verstant / het minnen vier
Syne soetheydt stil in bzinghen
Menghesien met woorden soet
Behonight heb ick u ghemoet
En laet u niet van haet bespringhen.

6 4

Ama-

igh

'Tis de schoone ynagi-praet
 Weers der bands ghedachten
 Soetste lief die metter daet
 Met u werde nu comt versachten
 En mijn hert de soete wande
 'Tis de minne die terstont
 Sal mi met u / Tyter ! vermachten.

Hoe soet en vreughdigh ist als min dringht door de lusten
 En niet ghemaghert wort door forghen drucks onrusten
 Als niet ghevoet en wort van dronckenschap en schandt
 Van krijgh, gheschit, en haet, oft met verwijdt beplandt.
 Siet Tyters liefde aen die tot lijn vol ghenoeghen
 Vyt gheen quaet-welligheydt, en comt, ofte sich voeghen
 Aent' vals bedroch en rijdt oft oncuyschen wellust
 Maer door oprechte min, hier med' lijn lief eens cust.

Nieuw-Herders ghesangh/

Stemme: Lestmael gingh ick ter Iaght, &c.

Het groen becleede veldt
 Waer in de schaepkens wepde
 Schijnt mijn geluck upt belt
 En mi upt jonst wil ledden
 Op mijn schoonste hoff-goddin
 Die gheboept heeft mynen sin
 Voor de aenghenae me min.

Den witten blommen aerdt
 Begint seer schoon te bloosen
 Wie dese pleyn bewaert
 Verciert niet roode roosen
 Om siel-vreuchdigh voor mijn
 bruidt/

Te maecten eenen blomniē tupt
 Om den druck te slupten upt.

P R I N C E.

Hoe sozgheloos is den mensch
 Wanneer hy heeft ghewonden.
 Syn rust-plaets naer de wensch
 Schouwt aenloch van veel sonde
 Soo oock aē mi Fortuna bzenghe
 Den lust/ met rust/ en vreucht ges
 menght/
 Die sp piet naer wensche schēckt.

G 5

Besluyt

Besluit-Dicht van het derde deel.

H Et eygen van t'gemeen, t'geen in't hert wordt gedragen.
 Is nu de waere min, de eer, oft gelts behaeghen
 Den mensch die eere soeckt, en op de hope bouwt
 Door t'ongevilt verstant de ydel glori trouwt
 Die t'aersche goet, oft gelt door schrafelen heeft vercregen
 Door sijnen schralen buyck, comt giericheyt licht teghen
 Die lust van min naespoort, en liefdens cracht verbreyt
 Van hem patienti noyt, oft neerstigheydt en scheyt
 T'verdriet hem noyt en pacyt, de vrees niet can verwinnen
 So langh de hope bli fgeanckert in sijn sinnen.
 Door arbeyt comt tot const, door const tot wetenschap

En

I
 De
 Dic
 E
 7
 Ma
 Lig
 V
 I
 Wa
 De
 I
 V
 Da
 Het

Lierschen Blom-hoff.

En door de trouwe liefd' climt op den Echte
De deught vest haeren riem aen hunne vast betrouwen
Die inden echten staet peys, ende vrede houwen.
Het recht en goede wet verdoemen dan den haet
T'huys stercken tegen veel vuyl uytgespogen quaet,
Maer daer meer gierigheyt, lachtersucht siet vergaet'ren
Liggen geluck en jonst onder *Fortunas* raet'ren.

Wordt *Nijt* haest op gehist, gerechtigheyt gedoodt
D'afgunstigheyt ontwaect, onsteckt het vier van noot
Waarheyt gepijnicht wordt van strafheids stale banden
De liefde breekt van een, het saet dat valt in schanden
De gramschap, twist, en haet, t'dry hoofdich selgehuyt
Van *Cerber*, maecten reed' den *Tartars* swarten kuyl.
Daerom die door aenlock van rechte liefde crijghen
Het geen het hert begeert, wilt hooren ende swijghen

Maer

Den Groeyenden

te tegen spracck u tongh tot quaet en port
die milde deucht haer gaeven voor u stort.
ich leeft meteen, in waerheydt ende deughden
al hier naer u siel becomen groote vreuchden.
De deucht u dan verheft, met uft u siel bedouwt
Almen op rechtemin, in openbaer aenschouwt.

FINIS.

Clachtigh minne-Liedeken/

Vanden bedroefden watergodt Neptunus sich
beclaeggende over sijn verloren Coronis.

Stemme: Amarillis, &c.

O Doot laet my u pylē proebē | my comt bedroeben?
Die my suffigh berooft

Ende

Lierschen Blom-hoff.

Ende met pynen toeben
Die mynē hoogē naem verdooft
Met suchten
Die upt het lichaem bluchten
Maer u behoeden
In myn herte comt schzoeden
O Coronis,, O Coronis
Laet my oock uwe smertē proe-
ben.

ch
O woeste en golbige baeren
Wraelt met myn pyn en druck
Wilt met haer paeren
En myn geschrey verclaeren
Eplac vol aert / sonder geluck
Het leuen?
Wilt my nu beghyden
O droeve mieren

Die my als nu be-
Alendigh ich / allen
Liefste waer syt gh-

PRINCE.

Adieu Coronis upt geleest.
My lusteloos betreurt
O schoon goddin ghayresen
Die ick hebbe voor desen
Seer blytichlyckē nae-gespeurt /
Om te winnen
O herenueghighe sinnen /
Om te genesen / mijn quael / com
ick ghyeresen
Oft mijn rusten / om met lusten
By u / liefste / te wesen.

F F F F S.

Ver-

Den Groeyenden

Dicht tot alle ionghe Dochters.

Dochters fleur der Vrouwe
gheraecktyt met de schicht
Van Cupido, wilt onthouden
Dit geschrift voor u bericht.
Die nu eersten wise beginnen
In u soet en ionghe seucht,
V wilt geven om te minnen
VVilt eerst insien liefdens deucht.
Soeckt haer soet geleyt' ontspringe
En niet licht gelooven wilt
Maect seer vals haer te ontspringe

Anders t' is met u verbrilt.
Laet u soo licht niet bepreken
En vervinnen uyven sin
VVant vvel duysent loofse treken
Heeft de blint en sotte min.
Ist een ionckman schoon van leden
Die u dagelycks aen spreekt
En met veel behendigheden
Sijne vvoorden vals bedeckt
VVant de min en kent geen sonden
Sy stort veele logensuyt

Om
Na
Sy
Vee
Bre
Hoe
VV
Als
Als
Den
t' M
d' M
t' M
t' M
t' M
Om

Lierschen Blom-hoff.

79

Om te hebben eens gevonden
Naer baer sineen soete bruyt.
Sy is blind, nochtans can baeren
Veel genucht, druck ende pijn
Brenghet veel menschen in besvuerē
Hoe verstandich dat sy sijn
VVant de liefde kent geen vromen
Als sy met de sinnen spelt
Als sy maer in't hert can comen
Den cloecksten man te neder velte.
d' Minnen brenghet veel in lijē
d' Minnen brenghet veel ter doot
d' Minnen can den mensch verblijen
sonden d' Minnen brenghet veel in noot.
d' Minnen geeft den mensch veel pijnē.

Om

d' Minnen geeft den mensch verdriet
d' Minnenbaert veel medecynen
d' Minnen acht den vrysten uiet.
d' Minnen baert vtel cleyne vreuchhen
d' Minnen maect den grooten cleenē
d' Minnen siet naer geene deuchden
d' Minnen breckt het al van een.
Cupido spelt niet meer met schich-
Onder vrouvven ende mans (ten
Tegen t' gelt de liefde vvichten.
Venus draecht nu een balans.
Liefde vvilt niet meer gelücken
Den armen mensch bot en slecht
By den vvraeck gierigen rijcken
Om het gelt sy crom maect recht.

Liefde

Liefde vrandelt vionder vvegghen

Liefde vvort vercicht met goet

Liefde vvort met geli vercregen

Ofte vvort betaelt met bloet.

d' Minnen can den mensch betoveren

d' Minnen is een suer gequel

Als sy can den mensch veroveren

De liefde is eerst soete spel.

Daerom gy Dochters en lonckvrou-

Die dit lesen mede draecht (vver-

VVilt dees vvoorden vvelonthouwen

Eer dat ghy't te laet beclaecht.

FINIS.

HE

HET VIERDE DEEL.

ren

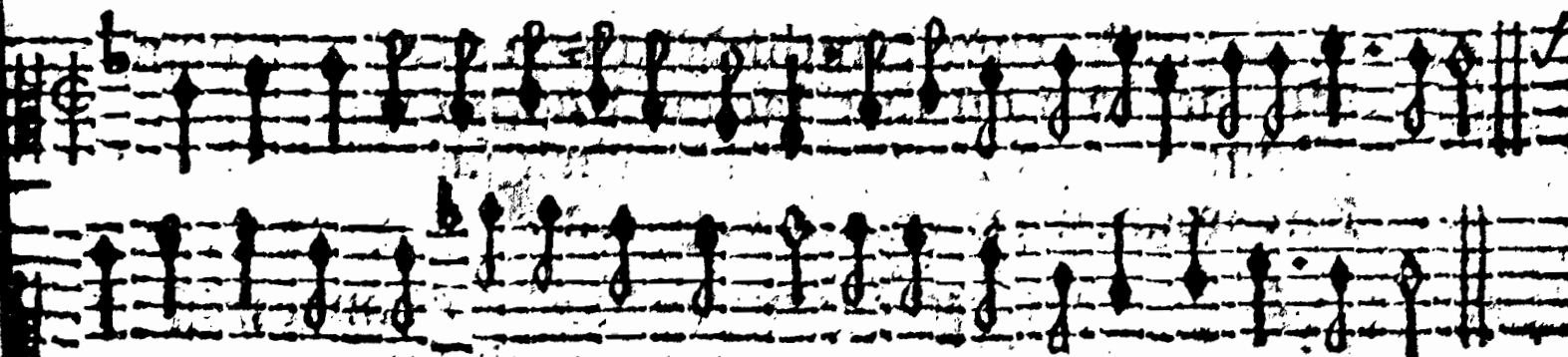
kyrou

(vve

ouvre

t.

In-houdende veele vermaeckelijcke Liedekens.

Op de vyfse Wie mach toch sijn de schoone teere maecht, &c.

Liet nu sincken uwen bedroefden gheest
 En comt met vlydt naer Bachi soete leest
 Sijt vleuchdich sod lanch hy ons hier want
 Wat den tyt vleucht als den snellen mint

HE

h

En steecht

Den Groeyenden

Ontsteekt nu eens het alderbeste vat
 Om te proeven het wel ghehopte nat
 Maer door de droeshydt wort asghespoelt
 En het herte veel ghenucht ghevoelt.

Schijnt ende dinct den claren renschen wog
 En laet ons nu met Iachus vrolyck syn
 Want Lycius bluchtich maecken sal
 Alle sorghen en swaer onghebat.

Schept nu breuchden ghy broeders bande min
 Maer wilt bluchten Aragnes hupsghefin
 Want heden darghs De waerheydt baert Nijde
 Sport wonght / denckt / ende doet niemant spyt.

¶ F I N ¶

Nieuw

Lierschen Blom-hoff.

Nieuw-Liedeken/

Stemme : soo t' begint.

W^ordt ghy vermeester van den wijn
Ick raed' u wilt gheen minnaer sijn
Want die den bronck aengaen
Kiesen licht verkeerde baen
Dooz t'minnen // de sinnen
Epsschen een ryp verstandt
Maer dooz den minnaer brandt
Dooz t'hert // veel smert
Berkiessen
T'berouw doet de vreught berkiessen.
Den bronck / een oorspronck van veel quact
Wijst Cupido verkeerde straet

H 2

EN

Wijn

min

Nijde
u spdt

Nieuw

Den Groeyenden

En d'ijst de heete min al doot
 Gheeft den mensch een quade spoot
 Doet lieghen // bedrieghen
 verweckt veel buylen lust
 Gheeft het hert vele onrust
 Salterficht // tot de sonde
 Verwecken
 Den mensch // en vande deucht trecken.

Den Eelen w'inghaert ranck
 Die schieft nu syn scheuten lanck/
 Daarom syn vruchten pluckt
 Ende vande tacken ruckt
 Laet vaeren // t'besmaeren
 Ende verd'ert
 Want den wijn den druck verbiet
 Laet ons singhen en springhen

T I
 Om da
 My nie
 Ick sto
 Veel ne
 En gaf
 Alva
 Daar n

Volgt

Lierschen Blom-hoff.
Droghck syn
Stoet nu uwe maech vol wijn.

1693.

P O E M A,

T'Was eens op venentijt
Dat ick my ginck vermeyen,
Om dat de Ledicheyt
My niet en sou verleyen.
Ick sloot uyt mijn ghedachte
Veel noodeloos ghesuchte
En gaf my op de laechte
Alvaer vvas groot ghetuchte
Daer my de keuringh sonds

Ick liet de lemmet blacken
En sluymerden ter stont
Met mijn ghetemde bracken
Achter een dichte haech
Alvaer ick eenen hoop
Drollighe boetsen sacch,
Ende seer groot ghelooch
Aen t'huys, ghenoomde ploech
En door haer viemde vvoorden

H 3

VVaer-

VVaer mede ick soo loech
 Dat syterstont my hoorden.
 Een Ieder vvas daer bly
 Cleyn, groot, al vvatmen sach
 Niet eens en dochten sy
 Op haeren sterf-dach.
 Sy droncken even stijf
 Ick sach veel vreucht bedriyven
 Oft heer geraeybraecktijs
 Hier eeuwigh wilden blyven.
 D'een slijberden soo lanck
 Op de beprosen straf
 Tot dat sy nam den ganck
 Tot hunne duffe graf.
 D'ander door heeten dronck

Die hy hadinghesoghen
 Ten lesten neder sonck
 VWas sonder crachts vermoghen
 Ick naer den kelder ginck
 Alvvaer het meysen sat
 Die eenen kus ontfinck
 Van Claster voor beevat.
 Men sach waer gheen en cost
 Staken de besp ter zijden
 Die qualijck vvas begost
 VVisten sy door t esnijden.
 Ick stont achter de deur
 Den meester vvas op't straet
 Naement achter en veur
 Denckt hoe dat heden gaet.

Het

Lierschen Blom-hoff.

Het vaetjen dat stont aen
Sy wisten sonder vraeghen
Met bier naer huys te gaen
En in haer kruyck te draghen.
Ick ginck een weynich voort
Sach eenen sonder hoer
Die half daer lach versmoort
In sonden ende bloet.
Ia inden groenen aert
Daer satter veel en speelden
Seer lustich met de kaert
Vvel ses ghelijck ick telden.
Daer clonck men op den pot
Daer wert ghebroekt veel t wist
Men dacht niet eens op Gods

Maer wel op nijt en list
Godt die was uyt den sin
Sy vrolijck t' samen songhen
Virt verweckt vuyle min
Ende int hert ghedronghen.
Voorwaer als eene swijn
Dat vroetelt in het stijck
T'vvelck is sijn medecijn
Ende sijn heele rijck
Soo is den dronckaert oock
Die svvaddrich hem comt ghe
Aen vuylen toebachs roock
Vercortigh van sijn leven
Bedvvelmen haer natuer
Met lammerighe pijn

Die qualijcke een uer
 Steets sonder drincken sijn.
 En Wagghelen in 't schuyt
 Van d'eeuwighe ellenden,
 Die haer cunnen hier uyt
 Wel naer de helle senden.
 De vruchteloofse lichte
 Niet ijdel van veel lof
 Die wenst daer nae de deuchte
 Als sy is aerder stof
 Oft als het lichaem krenckt
 Dat sich dan sal bekijven
 Maer wort den tijt verlenght
 Synoch als verckens blijven
 Sijn tongeloos daer naer

Den Groeyenden

De sonden dunckt hun goet
 Ghelijck den Oryaerl
 Hem met de slanghen voet
 D'een is met haet besmet
 D'ander met vuyl behaghen
 En tempr'en op 't palet
 Van kaere siel, veel plagen.
 Als den santlooper staet
 Van 't leven, sonder sant
 Als de doots klokke slaet
 Dan kentmen eerst den quant.
 Als eens de vreesse doer,
 De traeghe tonghe spreken
 Van t'drooch verdort gemoet
 Schijnt dat sijn hert sal breken

Maer

Lierschen Blomhoff.

89

Maer als men is verweert
In't zuyschen met de kaers
Als men geen sonde af keert
Als men niet wel bedwaert
T'gheen ons wel wort belast
Vilt men naer Godt niet hooren
Het eynde draecht den last
Haer eyghen siel vermooren.
Als den sin wordt ghemetst
Met afgunsts slijmeringh
En in het hert geschetst
Veel scherpelastingh.
En Ramp sich soecken haet
Vyt sijne holte wensken
En als het is telast

Dan salmen t'eerst bedencken.
VVanneer de doot comt aen
Men eerst dan roept en kermpt
Heer wat heb ick gedaen
Ick bid u my ontfermt.
Als haer de doot bestormt
Sullen sy t'eersten weten
En als het vuyl ghewormt
Haer taeye vlees comt eten
Als wort den tijt berooft
Van een onseker uer
Den mensch dan dit gheloof
Dan sietmen eersten suer.

FINIS.

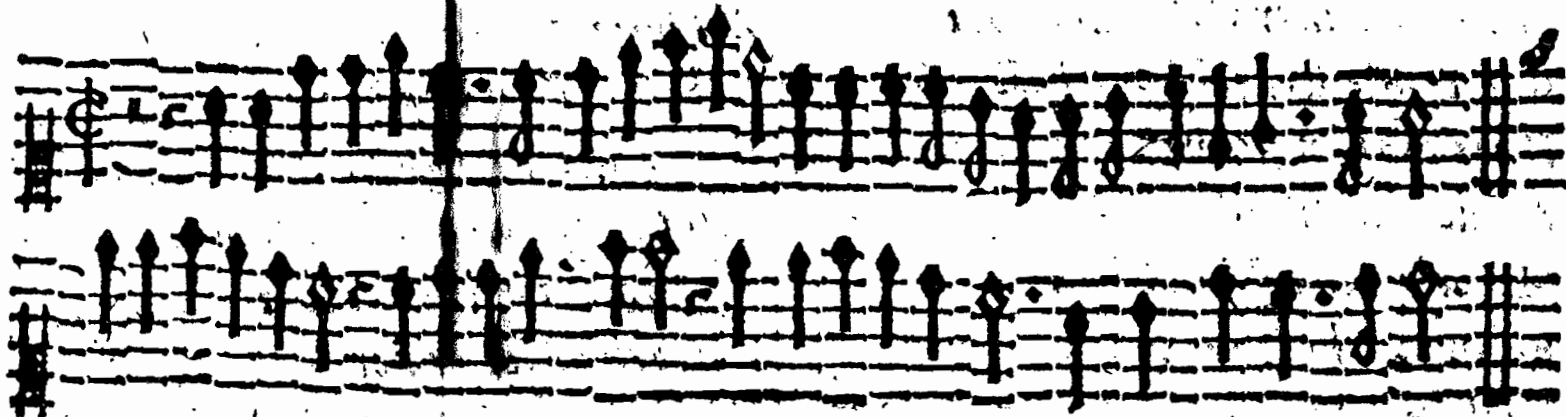
H 3

Pleum

Maer

Nieuw-Liedeken/

Die wyt het siel bederff „ oft sond' niet can gheraecken
 Die sal d'eeuvvighē doods „ voor sijn verdiensten smaecken.

Geschapen is van niet Den mensch het noemen aeg Maer hem nu eens aensiet Hoe trots/ hoe boos/ hoe dwaes	Ist eenen man oft vrouwe Oft hy in't swerelts bouwe Eeuwelyck blijven souwe Althet tracht naer de pracht.
--	---

Is een hooverdech hert
Dat in veel sonden swemt
Sijn selven brenghet in smert
Is vande deucht verbrennt
Het lichaem heel verfraept
In veel wellusten baept
Ende sijn siel besaep
Met druck en ongeluck.

Den Gulsighen onbly
Die Godt seer misghaecht
Niet weerdich is dat hy
Den naem van mensche draecht
Die valt in vele sonde
En is als eenen hondt
Die wederom terstont
Sijn vuplichheidt in jaecht.

Wat vpant hoog en suer
Strijdt meer als oberdaet
Tegen/ smenschen natuer
En menghelt met veel quaet
Brenghet sich in 't helsche kot
Die leeft sonder ghebodt
Ende maecht eenen godt
Van sijn keel/ sonder maet.

Mensiet eens smenschen werck
Hoe dat hy met Godt spelt
Die daer comt inde kerck
Sijn hert is 't hups hy 't ghelt
D' misbzupekt draecht hem nae
t'gras/
Als hy laet leven af
Men gheen armen en gas
Van Satan wort ghequelt

Hoe

Hoe menich Jonck ghesel
 Raecht in d'ceuwich ontust
 Die hem brenghet in ghequel
 Dat door de wyl onlust
 Op erst de helsche doot
 En credt in haren noot
 Verliest den hemel gepot/
 Door wort de strafgeblust.

Alsmen den menich voozhort
 Het saelich Godes woort
 Door tracheyt blift verflout
 Op daer niet naer en voort/
 Blyft altydt t'duppele laef
 En swerels lich e laef
 Ende als eene raef
 In veel upstel verhuort.

Godt heeft t'serpent verplet
 Ghehoopen ons upt noot
 Ende in staet gheset
 Dat door syn bitter doot
 Door ons onnoosel draecht
 Veel pijn / en niet eens claecht
 En waerom niet en draecht
 Op syn soo trots en groot.

In het sprock swerels schip
 Den mensch contrari doet
 Want syne gramschaps klip
 Hem treckt in s'hellen gloet
 Die welcke noot per lye
 Crayght hy tenich verwyt
 Roept peder tot den strydt
 Sal werken met syn bloet
 O mensch

Lierschen Blom-keff.

91

PRINCE.

● Menschu toch beueeght
Ter dat het wort te laet
W sonden eens afueeght
Ter u de doot neer slaet

Dreest Godt en s'hellen hier
Man: Godt u cocht soo dier
De sond' en can u hier
Niettoonen troest oft baet.

F I D I S.

Nieuw-Liedeken/

Op de vrijsse; Ma passion sciez bien lasche, &c.

Hooft nu de potten en pannen klinken
Al watmen siet nu ter herberghen gaet
Sp loopen soo sat en vol van drincken
Sp weien qualijck maer Godts hercke slaet
Verwecken alle quaet.

Men haert nu rasen besich sieren
Een peder coept den sot yet syne mouw

Wier

Den Groeyenden

Hier hooztmen dansen daer sietmen swieren
 Hier eenen droncken man en daer een vrouwe
 Waermen comt roockt de schouw.

Dooz vele sonden haer straf vermeerden
 Dooz de ydele vasten-abong breucht
 Oder hem cleedt in oncupfche cleeren
 Wiemen siet hem inde sonden verheucht
 Men denckt niet op de deucht.

Sp woorden gheert die t'best uptbueren
 Ende die sonder maet schereren den sot
 De gene die t'lanck can houwen duren
 Ende biert sijnen bupck als eenen Godt
 Die t'beste met deuchden spot.

Ghemaskert over de straten loopen
 Een eenen dupbel d'ander eenen geck

en weten luttel dat sy vercoopen
haer siel die stinckt vooz Godt als vuplen dreck
besmeurt met sondens bleck.

Hier hoozmen vele ghenuchten bedygen
spelen / bloecken / en tusschen / met de kaert
daer sietmen seer bechten ende klyben
maer dat wordet veel haet en nijt ghebaert
t'gheen haere siel beswaert.

het goet dat moeten sy nu berteren
al waeren sy daechs daer nae sonder ghele
de kinders t'hups tieren ende beren
sy toonen nu al haer onnut ghewelt
een dronck haer neder velt.

Wilt yemant aen haer de sont doen bluchten
sy achten dit vooz groot en hatich spijt
in woorden met veel onsupper eluchten

Den Groeyenden

Dat niet verbiert den Vasten-abonts tijdt
 Soo dat Waerheyde baert Nijdt.

FFAAS.

Nieuw-Liedeken/

Stemme : Amour pardonne moy, &c.

Met lust ende met maet
 Onhouden is te prysen
 Met bijschap ende vrucht
 Schout altyt overdaet
 Sult soo u leven spysen
 Maer want ghy dit versmaet
 Verreicht uwe jonghe feught.
 Schoon nu een wesen blij

Ende secht een nieuw leben
 Pluckt nu den wijngaert ranc
 Wilt singhen dgh en dgh
 Laet alle droefheyt sieben
 Ende stoot aen een sp
 Niet te bont ofte lanch.

Sijt vrolijck cleyn en groot
 Laet de vrucht niet verflappen

Lierschen Blom-hof.

97

Wit glaessen eens volschinckt
Brenghet vlees kaes ende broot
Wilt van het bestetappen
Ende eens omme drinckt
Eer comt de dooste door.

Maelt nu wijn ende bier
Wilt alle vrienden roepen
Want den rodt blucht als rof
Maectt t'samen goede eier
Laet Cares fruyten snoepen
Neemt met maet wien water
Sijt blij tot Godes lof.

Drinckt dat u herte clopt
En dans tot dat wy hghen
Treckt Bach cleeren aen

Het bier is wel ghehoft
Laet ons een deuncken crghen
Als het al is verdopt
Van ist koken ghedaen.

PRINCE.

Sijt lustigh lieben baes
Wilt soo niet sitten proncken
Maer thoont een nieuwe vreucht
En maectt volhich gheraes
Wat dient hier al dat loncken
Wout daer dit glasken claes
Laet sien oft ghy t'wel meucht.

F.F.F.F.

Nieuw

Den Groeyenden

Nieuw-Bacchi-Fest/

Op de stemme: Gran Princesse.

Lijch gesellen laet ons gaen
 stempen

Ende vrolijk dempen

Dwen boogh ontspant

En den druk upt bant

Brenght hier met hoopen

Blaesen ende sloopen

Da laet ons nu loopen

Maer den bligen dis

Ende samen rallen

Dreuthdigh mallen

Waut i' Vastenavont si.

Wijcht nu vette soppen met
 coele sinnen

Laet den hoer binnen

De kraen / en niet treurt

Ter wyl dat u ghebeurt

Verdyft de quaelen

Ende wilt niet taelen

Om hier te verhaelen

Eenich vals ghebacht

Helpt nu vreucht vernietten

tot Godts eeren

En den twist versmacht.

Der

Lierschen Blom-hoff.

22

PRINCE.

Bertrecht de droomers nu upt
hunne rusten/

Brenght naer dees wellusten

Proest Bacchi soet sop

met Tot dat het gelt is op

Da schimmel kochen

Ende comt met stocken

Verjaghen / die blocken

Deel nyt en haet //

Wilt haer hier verslaghen

En verjaghen

Den mecken maegeract.

¶ ¶ ¶ ¶

Een vrou die lijden moet swaer-stenich onghemack

Ende anxtighe pijn, is wel een lastich pack

Onlijdelijcke smert, den twist comt haer verworghen

Door hunger-suchtigh quael, en noynt getemde forgen

De min brenght eene vrou, tot innerlijck verdriet

Als (door vernoeghde lust) den man misgunsten biet

Gewillight wordt de maecht, de min sal haer bedwelmen

Der

¶ 2

D'sen

Den mageren *Nacht* daer nae, comt haer met druck behelmen

Den man loopt over al, hy denckt ick ben getrouwt

Door veel smeeckende spraeck, niet sijn geloften houwt.

Tis eerst ô weert te lief help my uyt mijn beswaeren

Ick sterft om u de doodt, de tongh can t' niet verclaeren

Ick blijft u so getrouw, en geketende slaef

Een bāfendedier daer naer, een enorrende huys-raef

D'een wilt voor d'ander niet, maer eenen voet dan wijcken

Gelijck het aen dat liedt, beclaegelijck sal blijcken

Loofelijcken door trapt; een man beclaeght sijn min

Ende met veel onlust, nu spijskert sijnen sin,

Een man die eerst gewoon, was om lustich te swieren

Nu om sijn echte lief, mach niet sijn keel meer vieren.

Waerom dat hy veel quaet, lijdt van sijn clōecke vrouw

Singht dit volgende liedt, inhouwende sijn trouw,

Bienue

Nieuw-Liedeken/

Stemme : Hansken ons ghebuermans soon, &c.

En man die beele sorghen heeft
Den heelen dagh
En daer by in veel vreesen leeft
Wel suchten magh
Men heeft hem niet te vraghen
Maer claghen
Wat meerder pijn // cander toch sijn
Als t'wyff de broeck wilt draghen

Ich heb een vrouw waer ich haer gijft
Sou sijn heel bly
Dan mocht ich eens met groot Golyt
Gaen drincken vry

Is

Mit

Den Groeyenden

du moet ick sitten hucken
 en bucken

Ick schuer / ick veech // ken ben noot leech
 Ick werck mijn hert in stucken.

Wat dat ick doen / nochtans altoos
 Op dypben verft
 Blijft even trots / quaet / ende boos
 Ende schier berft
 Als ick eens mijn ghebzen
 Wil spreken
 Als de pap brandt // sal se niet schant
 Op my soecken te werken.

Ick draegh voozwaer wel een groot crups
 Met mijn quaet wijs/
 Come ick sabonts niet vroegh t'huys
 Want ick ghekyf

Op met onghelijant asschen
 Sal wasschen
 Als ick laet // ben op de straet
 Op mp haest comt verasschen.

Daerhs is sp soo schoon opgheset
 Als een princers
 Snachs is sp als een palinck spet
 Oft rooberers
 Althit sal sp mp elachten
 Verachten
 De kinders moet // ick armen bloet
 Wieghen met heele nachten.

Comter somtijt een ander gaff
 Op hem belonckt/
 Als ick lijde veel overlast
 Haer hert ontfonckt

Ik'en mach t'ghelt niet bewaeren

Oft spaeren

Heel daghen d'rinckt // ende sp schinckt

Den wijn met haere haeren.

Als sp is d'roncken ende sat

Dan comt den pol

Ich wercke mi' gans' moe en wat

Met haken hol

Wil ick haer yet vermijten

Sal crjten

Dan haet en nijt // gramschap en spijt

Altijt mi' d'ropht te smjten.

Die langh gheribde pijn mi' sal

Costen de doot

Want mynen druck en onghetal

Die is te groot

Ik'en

Lierschen Blom-hoff.

105

Men sal niet langher leeden

Moet schepden

Oyt dit gheschil // daerom ick wil

Noy tot den crugh bereyden.

PRINCE.

Princen de waerheyt twisten baert

Als ghy upt geck

O lieve vrouwen maer verclaert

Haer quaet ghebreck

Daerom den last wilt mi en

Die byen

O wel versint // eer ghy beghint

Want veel verdriet moet liden.

F I N I S.

I 5

Vermaen.

Vermaen Wijsen samen spraecke/

Tusschen de ydel Blijlschap ende ware Reden
Inhoudende den swaeren last des huys-ghesin.

Die vrouwen schoonheydt trout

Die vint sijn liefde haest verflout.

Blijlschap. Ick heb een edel vrou getrouwt naer mijn behaegen

Reden. T's op het waeter goet als het sijn stille dagen

Blijlschap. Het echte leven voeyt een noyt bevrozen trouw
Want ick heb nae mijn wêl. h een onuyt spreecbaer

Vrou.

Reden. Wie dat de schoonheydt somt in alles heel verfraeyen
T'vvaer beter in u huys exters en Papegayen

Als

Bl

Ke

Als vuylen ongeschickt, en ander nacht gediert

Want dit door sijn geblas vervaerlijcken tiert

De exters ongeval en droefheydt, saem verdrijven

De vrouwe is gewoon te tieren en te klijven

De Papegacy verdrijs de druck, en keert in't soet

De vrouwe geen redes galm en brengt in u gemoet

De vuyl onnutte beest comt quade maer boodtschappē

Het gen' de vrou vol brengt, de liefde doet verslappen

Dacrom het quaet gepeys dees beest tē huys uytroeyt

Maer d'echs verbonde ziel die blijft aen u geboeyt

Erger de vrouwen sijn dan de gepluynde dieren

Blijfschap. Met houwelijcken bant wilden t'geluck my eieren

Wacrom dat mijne siel haer wesentlijck verblijt

Keden. Ghy aen den sorgens block seer vast gebonden sijt

Ende als mi met een schoon keten sijt gevangen

Waar

Blijſchap.

Reden.

Waer van u niemant als de doot en ſal ontprangen

Gheluckigh ick alleen door mijnen vaſten echt

Die u beſproeyt met luſt, en veel verdriet onthecht,

Geluckigh die t'gepeys van dit verbont verdrijven

Geluck gher die in den ſtaet van vryheyt blijven

Blijſchap.

Door mijnē ſtaet ben ick doorluchtigh en vermaert

Want tot den echte ben geboren op de aert

Een uytgekeurde v r u heb ick tot mijn verbliden

Reden.

Ghy hebt een erfdeel dat ſijt van beyd' de ſijden.

Een vrou die leelijck is heeft lichtelijck miſaen

En moeyelijcken iſt een ſchoon gaede te ſlaen.

Waer in de trotſicheyt geplant is en gegoten

De ſchult waer door dat wort veel leloſy ontfloten.

Onder t' lichaems gedaent ende ſiels ſuyverheydt

Den twiſt (naer deſe wet) haer graege cracht bereyt

Maer

Maer t'geent' selsaemste is, op dat gevoeght mach wese

De kuyfheyt aende schoont, sal u wat meer voorlesen

Gelijck het nu geschiet, dat nu h't vrouwen deel,

Den adel, rijkdom, goet, de renten in't geheel

Welsprekentheyt van tael, de schoonheyt van manierē

De tongeloofse siem hier om des reden swieren,

Siet dan de hooverdy, heel vande deucht vervremt

Door dese gaeven al haest haeren deurganck nemt.

Want trout een vrou om goet, om haere gele schijven

Soo laet de hooverdy haer in u rotte schrijven.

Blijfschap. Een edel houweliĳck seer eereliĳck geschiet

Reden. Vande hoochmoedighēyt, cleyn achtingh segdy niet

Ick moet van t'vrouwen wrek a luttel onder vragen

Leert slaveliĳcken dienst, leert liiden en verdragen

Geeft aen haer reſe, plaets, verjaecht die ghy bemint

Want

Den Groeyenden

Want mē aent' houwelijk fin self vrijmoedich bint
 Vrientschaps steenrotsen fin gebiedachtige vrouwen,
Bljfschap. Een lief eelendecloeck Fortuyn my dede trouwen,
Reden. Van dit seer swaere pack daer ghy med' sijt gecroont
 Sullen u schouders nu seer haest worden geloont
 En voeten, die ghy eerst tot dansen cost bereyden
 De schouders tot de rust, nu tot den last sult leyden
 Daanxt door vlicht den echt, met sorgen, heel door-
 schroeft,
 Tishert die het bedēet, noch swaerder die het proeft
 Ghy en krijght geenengast die ghy den cost moet geven
 Voor eenen corten dach, maer krijght hem voor u levē
 Misschien u vyant krijght die u den dienst laet doen
 Sy overwint u huys, ydel van garnisoen.
 Sy van u noot en scheyt niet stooten cunt daer buyten

En

Blj
RedBlj
Red

Dierſchen Blom-hoff.

111

En niemant als de dooren can haer hier uyt ſluyten

Blijſchap. Ick heb getrouwt een vrou die my is aengenae

Reden. Neen ſy heeft u getrouwt ghy en hebt maer den naem

Dees edel Ioffvrou is by den bruygom gecomen

Want ghy had wat te lanck den vrijen toom genomen

Ist' ſlot vande ſchapraey, den laſt des huysgeſin

De conſt van goede ſpijs, den ſtrick van uwe min

Den coſt van uwe kift, waer med' ſy haer moet cieren

Het ſchouſpel indē dach, d' oorſaeck van ſnachs te tierē

Blijſchap. Ick heb een Nymph getrouwt die ick in weerden hou

Reden. Een moeder vande ſorgh is eene ſchōone vrouw

Den twijffelenden ſin, den yver, ende clachten

Van t'lock der vyantschap, comen de min verſmachte

Wilt ghy aen tafel ſijn, ſy u ſtrax yet verwijte

Soo dat ghy oock met ruſt noot in u camēr ſijt

Noode

Den Groeyenden

Noot sal den grijsen tijt u clacht met hop, berechten
 Wāt loo wel snachs als dachs sal mē daer hoorē vechtē
 Fortuyn heestu in slaep gewiecht met cleyne vreucht

Blyſchap. Fortuyn geeft my dees vrouw begaest met groote
 deucht,

Reden. Die de Fortuyn betrouwt wort lichtelijck bedorven
 Siet hoe dat door Fortuyn een *Irus* is gestorven, (paeyt

Blyſchap. Fortuyn heeft door t'geluck my met dees vrouwe

Reden. Fortuyn heeft in u huys leer veel toefins gelacyt

Blyſchap. Een bruyloft costelijck hielick onder mijn vrienden

Reden. Iae met u vrouwe, maer den peys is noch te binden

Blyſchap. Ick hebbe eene vrou die ik bemīn, en prijs

Reden. Beter verachten sout dat ghy het eens waert wijs
 Ist dat ghy naer u wensch u ergers wilt vertreden
 Ghy moet vluchten u selfs, haer geven dan de reden

Van

Lierschen Blom-hof.

113

Van u afwesentheyt, la dat ghy maer yet peyft
Sy suyght daer uyt veel quaet, meynt dat ghy sijt
gheveyft. (kijven

Wilt gy uyt vrientschap maer haer om haer quaet be-
Oft seggen haer gebreck, salt door de ooren drijven
Soo dat mē stadich siet, als vvaerheyt vvort verclaert
Dat altijt vvort terstont haet ende tvist ghebaert.

FINIS.

Nieuw-Liedeken

Stemme : O deuchdigh proncksel, &c.

Deucht-same gheesten
Wilt niet medooghen

| Dat e Seraphinsche wicht ons
soo veruunt

Wil

Wilt sijn den meesten
 Nochtans sijn doghen
 Heeft dooz sijn dertelhepdt soo
 vast verblint/
 Willen wy wullen
 Moeten hem vieden
 Hy mocht ons dooz sijn honger-
 suchtigh pier
 Seer lich doen ballen
 Ende ghebieden
 Te comen dooz de min in veel
 dangier.

Neemt nu een glaesjen
 Laet noch eens drincken
 Met een goet opset sonder ramp.

spoets aert/
 Met cleyn gheraessen
 Laet eens vol schincken
 Want op den naer smaeck ben
 verlackebaert/
 Laet d'uck versterben
 In strooslich quelen
 T'geen dooz den Nijde wordt
 dickwils ingecropt/
 Wilt vzeught verwerben
 Want in het spelen
 Het smeekigh leet wort met den
 wijn ghestopt.

F F F F.

-Enig-

Lierschen Blom-hoff.
E N I G M A

115

ofte

G H E R A E T S E L.

Ick hinder als ick leef, veroorsaeck vluchtelinghen
Want door mijn spits geveer can jemant smerten bringen.
Maer al het flicker vier my inde vvanghen bijt
So ben ick machteloos, maer yders goet profijt.
Als ick den mensche quets, brengt my in groter lijdē
Want ick mijn selven niet en can hier van bevrijden
Quetse mijn selven oock, nochtans ben sonder bloet
Mijn vijant t'leven hout ende ick sterven moet.

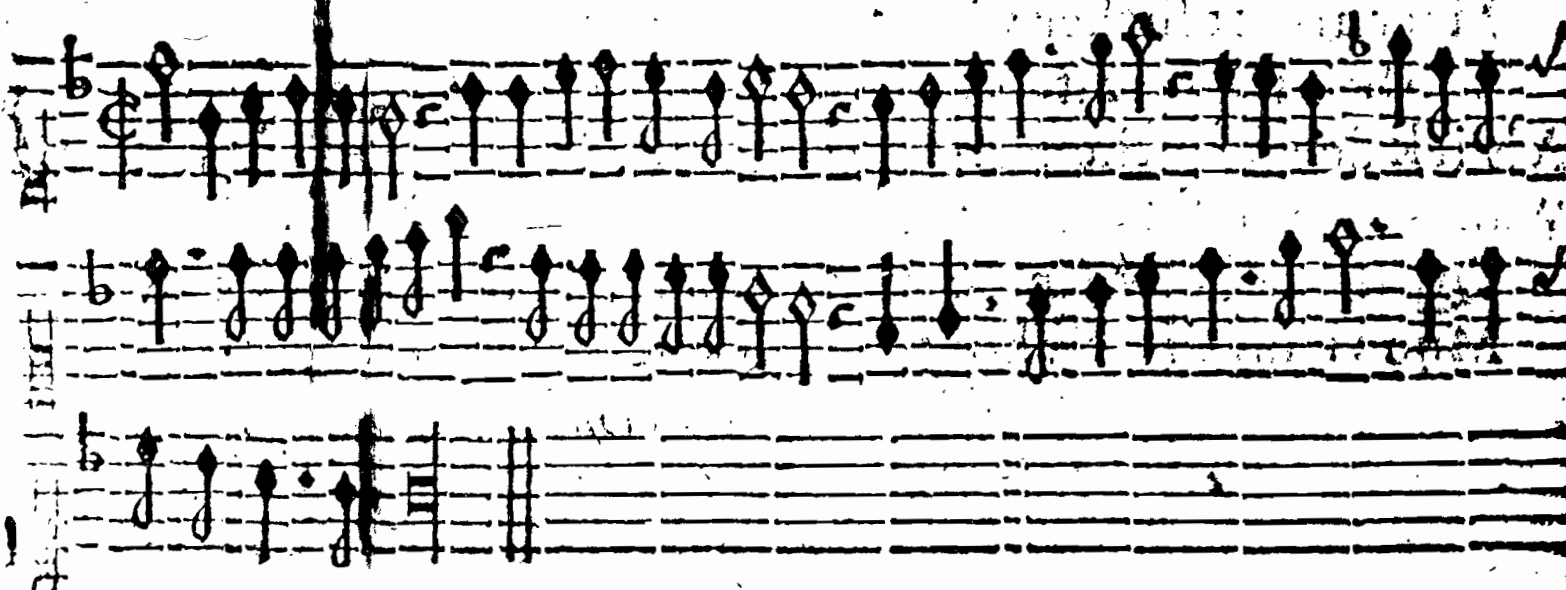
*Een schotel van alle blommen
Is licht voor eenen stommen
De Bie noch lichter maeckt
Als sy daer nyt gheraeckt.*

K 2

HET

HET V I I F D E D E E L.

Begrijpende verscheyde Liedekens, tot ver-
smadinghe vande wereldts.

Op de vyfse : Moest uven wreeden lust, (oft) *Beau yeux ou*
Cupidon exerce son Empirez, &c.

C
Bi
De
M
B
E
F

E
H
B
M
O
E

O Werels boos bedwanch
 Wiens borsten heb gesogen
 Die als een poel vol stanch
 Vergiftigh open sijn
 Nuickse heb gheraecht
 Bedin ick my bedroggen
 En haer aes heb ghesmaecht
 Is stinckende senn.

Met wat een weder spracck
 En onghelonde reden
 Hebt ghy myt u verm aeck
 Opt myne rust ghelockt
 Als ick myn sozgh had
 Ontknoopt my hebt bestreden
 Te volghen uwen padt
 Ende veel quaet ghebzoekt.

Met wat een corte brucht
 Hebt ghy myt u oinen rengelen
 Die socht aen de delicht
 Daer uwen wensch en lust
 Te bzenghen in u mach
 En niet verdriet te mengelen
 Te rooben haere kracht
 Te nemen haere rust.

Onmaskert u nu by
 En laet u bedrach blycken
 Die als een Janus my
 Tweehooftigh hebt verdraept
 Daerom can beter niet
 U pebers by ghelycken
 Dan by een sprockigh riet
 Dat licht'lyck omme maeyt.

Schryft Poescos hant
 En hout boeck van myn leven
 En blugghe saem door 't lant
 Optblaest niet u trompet
 Wat dat den werelt heeft
 Men my eplars gheschreven
 Ende aen my nu gheeft
 Een uptghe pannen net.

Sp schyner my dat ick sou
 Ontworstelen myn sinnen
 En dat sp liden vrou
 Ick dieper doolden noch.
 Maer soo ick den haer gaff
 Ghelooft begoft van binnen/
 Te loken naer myn graf/
 En voest schiet door haer soch.

Adieu o sotte min
 Gh' hoeft niet meer te sependen
 Cloto de hels goddin
 Om mynen lebens dzaet
 Te vzenghen heel te niet
 En niet haer schaers te ependen
 En de hel vol verdriet
 Te woesten op myn quaet.

'Tis maer mijn cups gemoet
 Wel weynigh ded' verdwynen
 D soetheit sonder soet/
 Cupido had verblint
 Mijn ooghen en gheloof
 Maer neen com weer verschijnen
 Ik' n soeck niet s' hellen roof
 Te sijn / en't dubbels kint.

Adieu

Lierschen Blom-hoff.

219

Adieu dan booz het lef
Ghy opghewonchte moeder
Ick gaen in kies het best
En hope sal als nu
Mijn lyfsman wesen Godt
Ende mijns siels behoeder
Sal volghen sin ghebodt
Segh dan noch eens Adieu.

Adieu mijn vrienden al
Adieu Moeder en Vader
Ick treck my up swerels dal
Hier in u niet ontselt
Ick sal in dit grof habyt

Bidden booz u te gader
Daerom u nu verblift
Want hemel lydt ghewelt.

P R I N C E.

Princen, kleyn ende groot
Hoogh en legh van gheslachten
En wilt bid ick u noot
Verbinden aenden plicht
Ten waer ghy die volbracht
Wilt swerels woort niet achten
Laet noot swerels ghedacht
Oft steken u ghesicht.

Wat is s'werelts ghenucht wat sijn haer vrange vruchten
Wat baert sy ohs al pijn en vuyle ongenuchten
Haer gaven acht ick niet, want soo s' u overmant
Laet als een dorstich visch u ligghen op den cant.
De deucht wordt nu ghecroont met oneers diademen
Men siet naer geenen naem, die den wil comt benemen
Want siet de caelsten man sich selven qualijck kent
Om dat de hooverdij is in het hert gheprent
De deucht ende de sond' sijn in balans ghetreden
De deucht wordt nu verdruckt, is nu te licht van seden
Een yeder meester is, en niet een in sijn pracht
Voor d'ander wijcken wil, wilt beter sijn gheacht.

F I N I S.

A. e. e. e.

Nieuw-Liedeken /

Tot verachtinghe vande wereldt.

Op de Wyse : Onlanckx ghinck ick spansseren, &c.

Die laet s'werels ghenucht, en hem aen deucht verbint
Sijn rust hier op de aert ende hier naermaels vint.

Als ick begost te luyfsteren
Daer t'werels minne liet
Quam haest de sond' verduyfsterē
De deucht met veel verdriet
Het vleesch begost te erben
In't hert / en met haer vier
Bedemp by nae sterben

Onflack de helle schier.
Veel gaeden my verschenen
Dooz haere miltheit groot
Daer naer is sy verdwenen
Als ick was inden noot
Daerom wil ick nu bluchten
Haer bals bedziengerij

¶ 5

Ende

Den Groeyenden

Ende wil niet meer d uchten
Haer haere melody.

Die eens heeft ingheswolgen
Haer scherp en flitsigh angh
Die sal so niet meer volgen
Als eene swarte sangh
Die peman heeft gheleken/
Terstont neemt so den vlucht/
Deel gheloften so sal breken
En haert niet dan ghesucht.

Als ich met s'werels cleeren
Vercierden mijn lichaem
Haer dienacts met beeleeren
Verbeyden mijnen naem
De onrust quam myn trecken
Tot de begeerlichheid

En tot heel soogh verwecken
Die daer verhozghen leydt.

Den mēsch heeft haest gecregē
Dande werelds groote dreucht
Daer natuer is toe g'neghen
Verbeymt van alle denche
Daer so haer haest comt in boe-
ghen

En alenskens in versluypt
Sonder ruste oft ghenoeghen
Diep inde helle cruyt.

PRINCE.

Ich wil nu dan verbloecken
D gaeben heel verstaen
Ende ich wil gaen soecken
Het gheen de siele wenst

Ich

Ick wil mi nu begheben
Tot Iesum mijnen Heer

Ende in deuchden leven
Tot syndet meerder eer.

¶ P P P S.

Klinck-dicht.

DEn Goddelijcken smaeck, de claer hemelsche straelen
Tot het s'menschen geniet, het hemels helder licht
Voor die de sonden al met veel deughden beucht
Die can daer uyt naer wensch sijn eeuwich voedsel haelen
Voor die werelt en vleesch met vveygeringh betaelen.
Die *Satan* vvederstaet, die voor de sonden svvicht
Wort voor de suyver siel een plaetse daer bericht
Alwaer *Emphyron* onstuyt sijn lichte saelen
Want daer Godts wesen is moet vlieden alle leet.

Daerom

Daerom u nu tot deucht maeckt u dan Mensch ! Bereet
 En maeckt voor al de sond' pijnbarich, te ontspringhen
 Maeckt dat het duvels net u noot en brenght tot val
 Aenroept in teghen spoet u schepper uwen al
 Alwaer daer naer de deucht, met vreucht u sal by bringhen.

FINIS.

Nieuw-Liedeken/

Stemme : Quam Mariam dulcibus, &c.

T' Dijn eenigh wesen // het eeuwigh ende hepligh woort
 Can ghenesen // daer de siel leydt in ver smoozt
 Wie de deuchden // leyden upt dit traenigh dal
 Maer de vreuchden // daer de siel rust hebben sal.

Wie

Die de sonden blusten // waer med' de siel was besproept
Brenghet met lusten // in veel rusten
Maer Godts ghenade eeuwigh bloept.

Die wilt smaecken // het hemels licht van onsen al
En gheraecken // daermen noot eynt binden sal
Doot u sinnen // setten wilt op t'werelds pracht
Want van binnen // allenskens dan u siel versmacht
En wilt dan noot lieghen // en u van d'onsuyber sonde
In sliep wieghen // en bedrieghen
Want sy treckt de siel tot grondt.

Wilt u dan keeren // tot Gode den Heer die t'al beooght
En vermeerren // synen naem ende verhooght
Die gheschapen // heeft den mensch tot syne vreucht/
Wilt die dan rapen // upt de waer en suyver deucht
Verlaet s'werelds quaelen // Godts glozi dan hebben sult

Die

Die neer quam daelen // om te betaelen
Met de doot ons grobe schult.

Den Sondaer tot Godt.

Almachtich Hemels Godt, oorspronck van alle rijcken
Benevelt met u licht mijn siel, die door de sonde
Leyt in mijn vuyl lichaem, verdonckert inden grondt
Verhoort my Heer, die laet u cracht een yeder blijcken
En vvilt mijn vonds niet tot mijn verderf-strijcken
Verlosser vanden menich! maer bestraelt my terstont
Met liefde, honingn soet, ick maeck een vast verbont
Dat ick nu nimmermeer van u O Heer, sal vvijcken.
O vvaerheyt en le vreucht ô blyschap en ghenucht
Heer! keert in dese eens mijn vveenen en ghesucht.

O schepper

O Schepper hooch gheacht van alle creatueren
 Ick heb u Heer vergramt met sonden, druck en vvee
 Waerom mijn hert schier scheurt, door groot berou, in t'vvee
 Heer en laet mijne siel dit eeuwvich niet besueren.

Nieuw-Liedeken/

Op de vyfse: Huc ad Regem pastorum pastores pergite, &c.
 (oft) Herders hy is gheboren, &c.

Den mensch vint hem bedrogen,, die heeft s'werels fenijn
 Mit soetheydt ingesogen,, daer naer veel druck en pijn.

Den Groezenden

Doo? Godes minne treken
 Ich s' werels Jock verfoep
 Die myn hert heeft onsteken
 Verlost upt haere boep
 Is Godt in hert gheint
 Wie sal dan u plaesier
 Seght my o s' werels print
 Willen beminnen hier.

Ghelyck een visch comt proebē
 In t aers / in t water claer /
 Wacht dan in bedzoeben
 Ach! hy en weet niet waer
 Soo oock heb ick gheproeft
 D cozt en cleyn ghenucht
 Daer naer seer haest bedzoeft
 Werkeert in veel ghesucht.

Abolon hoogh verheben
 En schoonsten van het lant
 Wat hebt ghy hem ghegheben
 Een graff / bedeckt met sanc
 Is Curtius den helt
 En Platos wi shepdt oock
 Doo? u niet neer ghebelt
 Doo? u vergaen als roock.

Ghy snoode Feckx comt pronkē
 Met u bal uel bezoch
 En begint te loncken
 Met u fennigh soch
 Ghelyck Pandoras doog
 Is wereldt uwen sijn
 Gheopent lichteloos
 Van binnen vbi fennyn.

Maer

Lierschen Blom-hof.

132

Maer sijn al de Ryckdommen
Van Cræsus bleven nu
Du al vergaen als blommen
Veromen / maer dooz u
Dooz wien vuplen lust
Dooz wellust sonder vreucht
Die beneemt pemaets rust
Onrust inde deucht.

PRINCE.

Adieu ghy sult niet erghen
My onder u boos recht
En my dan doen smaghen
Als eenen Irys slacht
Adieu o sotte min
Ick maeck my van u vrij
Ik stel u wpt mynen sin
Ghy herst niet meer in my.

Tot versmaedinghe der Sotternijen des werels.

Voor waer in't s'werels hof sien ick veel sotternijen
Die quaelijck can den mensch door de begeerte mijen
Die inde werelt meer als inde deucht geloof
En wort onwetende van sijnen prijs ontroof.

L

Terstont

Terstont stelt hy sijn hert op haer gegeven vruchten
En comt haer veel sorgh in groote ongenuchten
Om s'werels broose eer laet deuchdigh leven af
De noordsterr' van het hert die lockt hem tot het graf
Siet hoe menigh soldaet in plaetse van te beven
Om eenen cleynen roof sal waeghen sijn Ionck leven
Iffer een konstigh stuck geschildert op den koop
Dat maer de werelt prijft men loopt daer overhoop
Waer voor men sal terstons veel duyfenden gaen bieden
Gheliickenen dagheliickx fiet hier en daer geschieden.
Noch eene sott' gheyt siet men aenden blommist
Die dickwils al sijn goet om eene blom verquist,
Sal hem om eene blom, om eene vrucht bederven
Die daer can op een uer door een cleyn wormken sterven.
Mendeck niet meer op Godt, men loopt in't duyvels wiel

Aen

Lierschen Blom-hoff.

131

Aen wie sy om wat goet vercoopen haere siel
Onnuttelijk verdoen haer gelt, door t'aerts behaegen
Dat daer naer can de siel seer wel te helle draegen
Diet' overvloedigh heeft, onnuttelijk vernilt
Niet voeden comt de siel, geen armen helpen wilt.
Sal geven al sijngode voor cleyn werels prijsen
Waer med' hy cunnē fou wel duyfent monden spijfen.
Den mensch is als een blom, jae minder noch geacht
Die door een wormken kan verliefen sijne cracht.
Men siet dickwils gesont den mensch te bedde comen
Waer uyt de doot de siel heeft smorgens wech genomen
Hebt ghy u siel dan lief den armen mensch bystaet
Misbruyckt u gaeven niet, sult naermaels vinden baet.

FINIS.

L 2

Tot

n.

s wiel
Aen

Besluit-Liedeken tot de negghen Musen/

Op de Wyse : Robertin , &c.

O Vock-lust bande mijn
 Heerscher van mynen sin
 Opzoncksel bande rhyme const
 Mermt doch in danck mijn aen-
 gheboden jonst
 Mijn jonst in desen hof
 Beset tot uwen lof
 In wie dat wordt ghehoort
 Der Musen soet accoord:
 Mijn offer-dienst neemt an
 In dees lofsprake baen
 Alwaer dat veel (schoone) blom-
 men si en

Dit mijn onoplosbaer schrift
 Met slechte const door grift
 Het gem in dese blomhof groeft
 Du met u gunst by Helicon bes-
 spreept
 Alwaer u soet gelupt
 Weder-galmigh uitspruyp
 Daerom in dancke neemt
 Dit bocckken / en bestemt
 Of t'selfaen u behaeght/
 Nu t'samen mede draeght
 Maer eerst den singeloosen Nijc
 verjaeght.

Polymni

Lierschen Blom-hoff.

133

Polymny reden-ryck
Neempt dit dan danckelijck
Hept Calliope wel ghesliche
Over-siet myn cleynmoghende
ghedicht/

Ik'en speur naer gheenen naem
Als Clios kinders t'saem
Die door haer eer ghesucht
Creghen veel onghenucht.
Mijn mercken byzolyck siet
Ghy sult hier vinden niet
Swacre ghesanghen oft treurich
verdriet.

Adieu schoon Musa dan
Ick trecht myn hant hier van
Poësis edel beschryf schacht
Haer letter niet met lasteringh
versmacht

Dyt enckel liefde niet
Bzenghe in openbaer
Tot stichtingh aende seucht
Tot lof van supber deucht
En tot veel sondens spijt
Daerom dit niet en mydt
Al ist dat Waerheydt baert twist
en Nijdt.

F I N I S.

Clinck-Dicht, tot alle Rym-Beminders.

CORNELIUS DEBELLIIRAN⁹ Onstich en vñijt beroemtighy hoogh befaemde Dichters
in inde Ryme-Const te vvorden niet veracht,
oep u tot onderstant, op dat vande betichters
ijndich t' Poets gheschrift noot en vvort uyt-ghelacht,
n dat Zókus noot en Memi tongh vercoopers
elsen hie uyt veelquaet. ghelijck de swerte spin
n haer slyght schadelijck gift, oft dat de vuyl straet-loopers
ermaken my oock noot met schimp aen yders sin
eker k'en acht nochtans spot, oft lof niet met d'allen
acrom en oordeelt niet verstaet eerst met plaesier
n cleedsle niet met schimp, ick can dickvvils vvel vallen
en in het dichten maer een Genij scholier.
ek en onvvijfflen niet dat ghy vernuftige Heeren
ens oversiende t'selff, dat sulc misprijsen, en
ichtelijck versmaen, maer vvel met eer vermeeren
st dat sy sijn ghelijck aen d' eel Poësi pen
st dat sy naer u sijn ghenoechsaem niet en vloeyen
oept clappers tonghe niet die t' met on-eer brdeekt
en niet, verbetert oock vvilt van haer, dees behoeyen
iet met ghestolen Rymen en sijn sy hier bevleekt.

VVaerheyt baert nijt.

LOF - D I C H T

Ter eeren den Rijm-vloeyenden Poëet

C O R N E L I S D E B I E,

Autheur van desen teghenwoordighen
Blomhoff.

Spoëyt u nieuww-lustich hert, die u wat vvilt verlusten
Naer Liras groenen bos, bequaem om in te rusten,
Comt ! siet ! hoe dat de Bie doorsvvēeft den blommen aert
Die daer uyt t' Biekens schoot seer vvonder vvordt gebaert.
Siet ! hoe de Bie tot vreught ons droef gemoet comt trecken,
En t'heele Liersche dal comt tot genucht vervvecken.
Gaet vry in desen Hoff alvvaer sijn soet gedicht
Den mensch niet door vvellust maer door de deughden slicht.

VVaer

VVaer-in de vreught vol deught vvordt seer Constich verbeven,
Die door het Bieken's pen aen ons comt leeringh geven,
Alwaer Venus oock malt van haere liefde cleen
Sprekende altoes leer, en uyt-leggingh gemeen.
Treedt inden Lierschen-hoff, door wandelt alle paden.
De cloecke snelle Bie is nergens voor beladen,
VVenscht hem voorspoet en g'luck, ende verdienden lof
Die door sijn soete pen ons voorhoudt desen hof.

Cognatus cognato.

D. IOANNES VAN BORTEL Sacerdos

Noot geen wet.

Tot

Ter eeren den Autheur Cornelis de Bie.

O Maghet *Dorothea* wilt mijne cracht vermeerren
Dat ick den *Lierschen Hoff* met Blomkens mach vereeren,
Een Hoff diemet de schoonr der Blommen is gheciert,
En wort van een teer BIE op t'schoonst ghehoveniert,
Een Hoff vvaer-in den *Eyck Gommarm* heeft doen groeyen
En vvaermen tot volnoegh sijn schoon fonteyn siet bloeyen.
Wie heeft oock oyt ghesien, dat t'minste van het vvilt
Ghemiaect heeft eenen Hoff die vande Blommen krilt
Dat een macht-loose BIE met sijne swacke straelen
Vyt *Sinte Gommers* born vveet vvater te gaen haelen,
Besproeyt in sijnen Hoff elck Blomken dat daer bloeyt
Op dat vvat leven heeft, te beter daer door groeyt.
Wel aen dan snelle *Faem*, laet u gheblaes soo luyden
Dat yder mensch begrijpt van desen Hoff, t'beduyden.
Siet nu ghy *Liersche jeught*, siet t'*Biekens* seden aen
Die u doot vreught tot deught, door deught tot vreught leert gaen,
Treedt vry den Blomhoff in, en doorsiet alle hoecken,

Her-

Merkenouwe u diep ghemoet, doornuffelt alle boecken
Gheen stof ghy vinden sult, oft reden soo bequaem
Dat ghy van dit cleyn dier sult quetsenijnen naem
Maer g'lijck het *Bieken* doet, suyght (bidd'ick) sonder galle
Soo blijft de Blom bevrijt van veel snoey ongheralle.
Want vrie leeft galleloos, en vint noyt amperen smaeck
In iemants goede gunst, t'sy oock hoe cleynen saeck,
Wie dat het vvesen magh, midts reden ons doet leeren
(Om vveere *sijn* ge-eert) een ieder mensch te eeren.
Daerom dit seftrich stuck, t'gunst-hertigh vverck beloont
En't soete *Biekens* hoeft met *Eycken-tas* ken croont.
Sijn over groote naem, en lof oock vuilt vermeerren
Soo sal den Dichter meer de *Liersehe* jeught vereeren,
Sa *Lira* *Eycken-plant* ront-om den schoonen Hoff
Tot t'*Smis* *Biekens* eer, en *Gulde-Broeders* loff.

MARCELLVS TIBORTS,
Prince der selver Gulde.

Stervende groey ick.

Tot den Reden-rijcken Auteur

CORNELIS DE BIE.

WAer sijnse die met vreucht stets ymans werck versmaeyen
Door d'ingeswogen nijt, sy moeten nu voor't lef
Vertrecken tot bun schant, Want k'sien het is het best
Die sijn door haet en nijt met schimp en spijt belaejen.
Ovidius beschrijft dat uyt de mieren quamen
Menschen nut tot den strijt en ander constigh werck
Het is een cleyne dier, machteloos, en onsterck
En Minos met sijn volck menschen daer van vernamen
Nu heb ick oock ghesien een wonder, maer waerachtigh
Dat een levende Bie toont soo danigh ghewelt
Dat sy met haere pen veel schimp te neder-velt

Sop dat de Werelt salt selve houd en ghedachtigh.
 Hy is een dichter kloeck tot onsen loff gheschapen
 Om dat den anghel scherp, d'welck sijn penne is
 Sou quetsen tot de schaeyende ghedenckenis
 Van die uyt desen boeck rigael ende gift rapen.
 Dit boeckkens wijst ons uyt, soo constighlyck gheschreven
 Dat hy verdient veel loff ende een louter-croon
 Van een rym-constigh belt, ja van yder persoon
 Wilt hem dan eer en lof naer sijn verdiensten geven
 Ghewoonders van Lier! ras wilt u met my spoeyen
 Tot hem die nu verthoont sijnen graeyenden schicht
 Om te schencken met recht de croonen van het licht
 Dat hy nu schijnen doet, door sijn constigh aengroeyen.

Jonckheer L V I S D E A Y V A R.

Deucht soeckt vreught;

LOF-DICHT

Ter eeren den Reden-rijcken Autheur Cornelius de Bie

WAnneer de Honingh-Bie uyt haeren korff ghevloghen
Heeft smorgens van't gebloemt haer honingh inghesoghen,
Vlieght in sijn stroeyen korff een geel vvasse vverck.

Voor heel de vverelt nut, een vvonder oogh ghemerck,
Alsoo comt onse BIE door rijpheyte vande Reden
Aertsnigh op den bergh *Parnassi* aen-ghetreden.

Haelt sijne soetigheyt uyt *Hypocrenes* metgh
En daer beglanstert med' den *Lierschen* Rijen-bergh.
Suyght sijnen honingh-graet aen d'*Helicnsche* toppen
En aen den *Henktenbron* comt met sijn penne cloppen.

De geen hem open-doet en met het sap besproeyt,
Alvvaer hier binnen *Lier* een soeten *Blomhoff* groeyt,
Een *Blomhoff* daer noot spin de bladers heeft gheschor den
Maer daer de vvaere BIE haer honingh heeft ghesonden,
Gheeft voetsel aende geen die dorst naer de Const
Vvaerom yder een bethoonde eer en jonst.

Comt dan groeyende schaer u Mede-broeders cinnen
Die ghene die u eer seer aerdigh comt versche onen,
Comt gheeft hem lofen danck die u door Corst verbaucht
Om dat hy voordert maet aengroeyen inde dencht.

PEETER I VAN EERSEL.

Versichthighds. Hiert verstaen

Aenden Ryjm-vloeyighen Autheur Cornelius de Bie.

Omte *Philomela* nu sit op den groenen Boom
Op dat ghy doorden sanck de BIE vveckt uyt den droom
ORust seggh'ick op den Boom seer lust-weckich in't groeyen
Næer den *Lierschen Blomhoff* daer hy u sal besproeyen
MIn ghy sult krijghen daer naer sijnen honich lust
Hust seggh'ick die met vreught sal vvorden uytgheblust,
Indesen Hoff sal hy doot sijn vermaerde dichten
LIVder vvecken u tot vreught en uyven gheest verlichten,
SDeker t'is een vernuft en vvroet stichter der Const
DEor dien hy bereyt sijn honichlijcke jonst
BIEken een raep uyt sijn vverck veel smaeckelijcke vruchten
ERicht met allen deught, ja vreught ende ghenuchten
IEn allen sijn bestier de BIE soetgeurich vloeyt
LIE in *Belgia* daer door in blijchap groeyt.

IASPAR VAN TVRENHOVEN

T'soet maectt moet.

SONNET.

Tot de leer-gierighe jeucht.

S VVijght reden loofse tongh u ingeslorpen quaet
 Van jonckx af ingecropt, beaxt met vuyl gebreken
 Maer laet van Mulas soon de edel const wyspreken,
 Die weet der Mullen choer te brenghen op haer maet
 VVaer van hier vonnis geeft sijn weert becroonde daet
 VVilt vry dit jonck vernuft met lof en eer besteken
 Caliops eygen kint by Musa wel gheleken
 Minervigh door gesangh, als hier beschreven staet
DV ~~Van~~ Siet hier hoe Musa comt haer vrije const bethoonen
 En met haer soete stem wilt nu dit boeck verschoonen

Met

Met wel gemaect Musieck, dat u bewijzen sal
Hoemen door stil accoort de sanghen moet verschoonen
Den aenbelt van t' verstant doet oordeels hamer croonen
Die is te waegh ghebracht door Giliam van hal

FINIS.

Blijve hier mede van V.L. de slave ende
Dienwillighen dienaer

CORNELIS DE BIE

Vaerheyds baert Nijds.

Guil. Bolognino, S. T. L. Can. & Lib. Cens. Antwerp.

DE TAFEL.

Van defen tegenwoordigen Lierschen Blom-hof.

Dit teecken * vvijsft aen de ghedichten.

Het eerste Deel.

Als Phebus inde Lenten/ &c. fol. 1.
 Als t'Woff der Boden besgadert
 was. 3

Als ick my ginck vermaken. 9
 Bosch-goepkens met u Symphkens
 blucht. 11

Comt ionghe ionghden. 6
 Den dozzen dozzt neer-sijght. 14

* Die aenballigh wilt verslaghen. 17
 Gheestigh en rijckbaere jeught/ 10

* Jonghman die in Venus klippen. 20
 Het tweede Deel.

Als Atlas slupten sou &c. 32
 Als hoort het Nachtegaels geschrey. 34

Eyadit draeghter vande deught. 41
 Wie niet laet sijn schuyt-plaets bout. 23

Ghelijck Adoon den blucht nam. 38

Osmaeck lustighe Laura. 36

Siet den Dryades blooten cop. 29

Schoone Flora., claer Aurora. 30

* Staet Leser weynigh stil. 44

Wanneer dat Cares haer groene cleedt
 upt-spreyt. 26

Het derde Deel,

Als wordt de ziel bedouwt. 47

Als leest den besten glans der Sönen. 63

Fort: na soet die tot my denst. 61

* Weest my het ongheluck/ &c. 48

Woe wagghelt het ghemoet. 67

Woe lauck sal ick noch sijn. 45

Wet groen becleede velt. 73

* Wet eppen van t'ghemeen. 74

* Jonghe

DE TAFEL.

De dochters fleten van broutme.	78	Laet nu sincken uwe bedroefde greeft.	81
Laet nu u hert gheschroeft.	79	Wiltich gheselver.	98
* Heft als de blond' Auroor.	69	* Ick binder als ick leef.	115
Wondt laet my u pillen proeven.	76	* Ick heb een evel bront.	106
Langhs wanneer Pomona sou.	14	Men lust ende niet maet.	96
Schoon lief wanneer salt reuswoel.	41	* Was eens op eenen rodt.	85
Schoon lief niet langhet inghen sin.	46	Wondt ghy vermeestert hande bijt.	83
Heecht traghe tonghen.	38	Het vijfde Deel.	
* Dat flauw en siet hte min.	52	Als ick begoft te lusteren.	121
Het vierde Deel.		Wierels boos bedmanck.	117
Delightsame gheesten.	113	* Een Goddelijcken smaek.	123
* Wondt die liden moet &c.	99	* Dyp eenigh wesen / &c.	124
Laet nu die hte sorghen heeft	101	Dooz Godes minne treken.	128
De schapen is van hier den mensch.	90	* Wondt in s' werels hof.	129
Wondt nu de porie en panken klinken.	93	Wondt lust hande min.	132

Druck-fouten.

Folio 40. staet odendoet, leest op-ndoet. Fol. 46. staet nae, leest nae. Fol. 47. staet ghedac, leest ghedacht. Inde selve clause staet laet s'vverels, leest laet s'vverels. Fol. 98. de tweede clause staet laet den hoet binnen, leest laet op den hoet binnen. Fol. 133. de vierde clause staet en nijdt, leest ende nijdt.